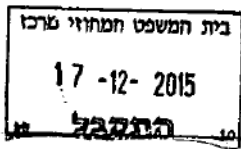

37514/12/15

בבית המשפט המחוזי מרכז בלוד
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

העותרת

בענין: הוצאת עתון הארץ בע"מ ח.פ. 510015449

על ידי ב"כ עוה"ד זאב ליאונד (מ.ר. 8135) ו/או
מנחם ויצמן (מ.ר. 15098) ו/או אלון נדב (מ.ר. 23669)
ו/או ליאור ויגנסקי (מ.ר. 21260) ו/או דור ליאונד
(מ.ר. 43463) ו/או רעות כהן (מ.ר. 56927) ו/או
אסף סקרבניק (מ.ר. 65673) ו/או רועי נחום (מ.ר. 72643)
כולם ממושרד זאב ליאונד ושות', עורכי דין
מרח' יהודה הלוי 23, מגדל דיסקונט, תל אביב
טל: 03-5170881, פקס: 03-5170885

נ ג ד

1. משטרת ישראל
2. הממונה על יישום חוק חופש המידע במשטרת ישראל
רח' הרצל 91
קריית הממשלה, רמלה 72130

המשיבים

עתירה מינהלית

(בענין חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998)

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות למשיבים למסור לעותרת את המידע כדלקמן:

- (א) מספר ההיתרים שאושרו על ידי קצינים מוסמכים, על פי סעיף 4 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- נתוני תקשורת), התשס"ח-2007 (להלן: "החוק"), בארבע השנים האחרונות (2012-2015).
- (ב) כמות ההיתרים שניתנו לפי סעיף 4 לחוק, לקבלת נתוני תקשורת של עיתונאים ואנשי תקשורת.
- (ג) הנוהל המשטרתי 03.344.306, המסדיר את פעילות המשטרה לעניין החוק.

לחלופין, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מסירת המידע המבוקש, הנוכח בסעיפים (א) ו/או (ב) ו/או (ג) דלעיל, באופן חלקי ו/או בסייגים ו/או בתנאים, כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון ולצורך.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות עתירה זו, בצירוף שכ"ט ב"כ העותרת ובתוספת מע"מ כדין.

ההדגשות בעתירה זו - אינן במקור.

ואלו נימוקי העתירה:

א. הצדדים

1. העותרת, הוצאת עתון הארץ בע"מ, הינה המוציאה לאור של עתון "הארץ".

2. המשיב 1 הינו משטרת ישראל.

3. המשיב 2 הינו הממונה על ישום חוק חופש המידע במשטרת ישראל.

ב. חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - נתוני תקשורת) התשס"ח-2007

4. בשנת 2008 נכנס לתוקפו חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- נתוני תקשורת) התשס"ח-2007 (להלן: "חוק נתוני תקשורת").

5. חוק נתוני תקשורת מאפשר לרשויות החקירה בישראל לקבל נתוני תקשורת שונים של מנויי בזק, אשר כוללים נתוני מנוי, נתוני מיקום ונתוני תעבורה (אך לא את תוכנם של המסרים המועברים).

6. סעיף 3 לחוק נתוני תקשורת, שכותרתו הינה "צו לקבלת נתוני תקשורת ממאגר מידע של בעל רישיון בזק", קובע מסלול "שיפוטי", המאפשר קבלת נתוני תקשורת, בצו שיפוטי.

7. לעומת זאת, סעיף 4 לחוק נתוני תקשורת, שכותרתו הינה "היתר לקבלת נתוני תקשורת במקרים דחופים" קובע מסלול "מנהלי", המאפשר קבלת נתוני תקשורת, במקרים דחופים, ללא צו שיפוטי.

4. (א) קצין מוסמך רשאי, על פי בקשה של שוטר או של שוטר צבאי, לפי העניין, להתיר קבלת נתוני תקשורת ממאגר מידע של בעל רישיון בזק, בלא צו של בית המשפט לפי סעיף 3, אם שוכנע כי לשם מניעת עבירה מסוג פשע או גילוי מבצעה או לשם הצלת חיי אדם יש צורך, שאינו סובל דיחוי, בקבלת נתוני תקשורת כאמור, וכי לא ניתן לקבל בעוד מועד צו לפי סעיף 3.

(ב) ..

"...."

8. לחקיקת חוק נתוני תקשורת, שכונה בציבור בשם "חוק האח הגדול", התלווה חשש מפני פגיעה קשה אפשרית בזכויות חוקתיות, בניגוד ל"פסקת ההגבלה", הקבועה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

חשש זה התעצם, לנוכח ההסדר שבסעיף 4 לחוק נתוני תקשורת, אשר מאפשר, במקרים דחופים, קבלת נתוני תקשורת של בעלי מקצוע - לרבות בעלי מקצוע הנהנים מחסיון מלא או יחסי עם בני שיחם (כגון עורכי דין, רופאים, עיתונאים ועוד) - במסלול "מנהלי", ללא צו שיפוטי.

ג. פסיקת בית המשפט העליון בבג"צ 3809/08

9. הסוגייה הגיעה לפתחו של בית משפט העליון, בבג"צ 3809/08 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משטרת ישראל ואח' (פורסם בנבו, ניתן ביום 28.5.2012) (להלן: "פרשת האגודה לזכויות האזרח"), אשר, בהרכב בן שבעה שופטים, דחה את עתירותיהן של האגודה לזכויות האזרח ולשכת עורכי הדין, כנגד חוקיות הוראות שונות בחוק.

10. בית המשפט העליון פסק, ברוב של שישה שופטים אל מול דעת מיעוט של כבי' השופט חנן מלצר, כי ניתן להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 4 לחוק נתוני תקשורת, גם בנסיבות בהן נתוני התקשורת מתבקשים מ"בעל מקצוע", והכל בכפוף למגבלות ולסייגים שפורטו בפסק הדין (עמוד 83 לפסק הדין).

דעת הרוב (כב' הנשיאה דאז, השופטת זורית ביניש)

11. נימוק מרכזי של דעת הרוב (בראשות הנשיאה, כתוארה דאז, כב' השופטת ביניש), נשען על קיומו של נוהל משטרתי (שמספרו 03.344.306), שאמור להבטיח באופן מידתי את זכויות הנוגעים בדבר.

12. כב' הנשיאה דאז ציינה, בפסק דינה, כי הנוהל המשטרתי מבחין בין עיתונאים לבעלי מקצוע אחרים, וכי טוב עשתה המדינה, עת העניקה בנוהל המשטרתי תנאים מיוחדים בעניינם של העיתונאים.

"לעניין בעלי מקצוע, מבחין הנוהל בין עיתונאים לבעלי מקצוע אחרים, המוגדרים בנוהל: עורך דין, רופא, עובד סוציאלי, כהן דת, פסיכולוג, שר בממשלה וחבר כנסת. בנוגע לקבלת נתוני תקשורת באופן דחוף לגבי בעלי מקצוע, קובע הנוהל כי: "אם המנוי הוא בעל מקצוע, יש לקחת זאת בחשבון באופן מיוחד ולערוך את האיזון הנדרש בין אפשרות הפגיעה בחיסיון של בעל המקצוע לעומת התועלת שעשו (כך במקור – ד' ב') להיות לנתוני התקשורת באותו תיק חקירה בשים לב לחומרת העבירה, נסיבות ביצועה, האפשרות שנתוני התקשורת אכן יביאו לגילוי האמת וחשיפת העבריינים" (סעיף 7ב(4) לנוהל). לעניין עיתונאים נקבע בנוהל הסדר מצמצם יותר הקובע כי "ככל שידוע כי המנוי הוא עיתונאי, שאינו החשוד בעבירה ואינו הקורבן, לא יאשר הקצין המוסמך קבלת נתוני תקשורת מסוג נתוני תעבורה (רשימת שיחות יוצאות ונכנסות) לגביו"
(עמודים 37-38 לפסק הדין, סעיף 23).

וכן:

"... נכון עשתה המדינה עת קבעה תנאים מיוחדים בעניינם של העיתונאים במסגרת הנוהל. כאמור, בהתאם לנוהל, אם המנוי הוא עיתונאי שאינו החשוד בעבירה או הקורבן, לא יאשר הקצין המוסמך קבלת נתוני תקשורת מסוג נתוני תעבורה. בכך זוכה החיסיון העיתונאי להגנה מיוחדת בנוהל. עם זאת, במקרים שבהם מצוי העיתונאי בסכנה לחייו, או שבהם העיתונאי עצמו חשוד בעבירות – ונזכיר, המדובר בעבירות מסוג פשע בלבד – ובנסיבות חריגות ויוצאות דופן כאשר לא ניתן, בשל הדחיפות הנובעת מהן, לפנות לבית המשפט לצורך קבלת צו שיפוטי, יש אכן מקום לאפשר קבלת נתוני ההתקשורת של עיתונאים, גם אם יכול ויהיה לכך מחיר של פגיעה בחיסיון מקורותיו"
(עמוד 43 לפסק הדין, סעיף 28).

13. כב' הנשיאה דאז קבעה, כי הפעלת הסמכות המוקנית בסעיף 4 לחוק נתוני תקשורת, תיעשה במשורה, במקרים קיצוניים, וכי אם המנוי הינו עיתונאי שאינו חשוד בעבירה (מסוג פשע) או הקורבן, הרי שלא תאושר בקשה לפי סעיף 4 לחוק, לקבלת נתוני תקשורת, מסוג נתוני תעבורה, לגביו.

"למען הבהירות, נסכם איפוא את קביעותינו הפרשניות ביחס לחוק נתוני תקשורת: ראשית, בכל הנוגע להפעלת הסמכות הקבועה הן בסעיף 3 והן בסעיף 4 קבענו כי יש לפרשן כך שקבלת הנתונים על-פי החוק תעשה רק במקרים בהם הדבר נדרש לצורך ממוקד וקונקרטי, כדוגמת חקירה הנסובה על אירוע ממוקד בעניינו של חשוד או קורבן ספציפיים. זאת, להבדיל משימוש בהסדרי החוק למטרות כלליות של גילוי עבריינים ומניעת פשע. שנית, ובכל הנוגע להפעלת הסמכות הקבועה בסעיף 4 לחוק, קבענו כי יש לפרשה כך שהיתר לקבלת נתוני תקשורת מכח סמכות זו יעשה במשורה, במקרים קיצוניים, לצורך טיפול בעבירות המחייבות זאת ורק במקרים בהם מחמת הדחיפות התברר כי לא ניתן לקבל צו מבית המשפט בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 3. זאת, כאשר המניעה מפנייה לבית המשפט נובעת מנסיבות הקשורות בהצלת חיים או נסיבות קשות אחרות, והכל תוך התחשבות במגוון שיקולים ביניהם היות המנוי בעל מקצוע, מידת מעורבותו בעבירה, סוג הנתונים המתבקשים, מידת הדחיפות והחומרה שבעבירה וכיו"ב שיקולים. ככל שהדברים נוגעים לעיתונאים, מצאנו כי ההגבלות על שימוש בצווים כפי שבוטאו בנוהל לעניין סעיף 4, מתחייבות על-פי תכלית החוק והאיזונים הנדרשים בהליכי יישומו. בהתאם לכך, כאשר המנוי הוא עיתונאי שאינו החשוד בעבירה או הקורבן, לא תאושר בקשה בהתאם לסעיף 4 לקבלת נתוני תקשורת מסוג נתוני תעבורה לגביו" (עמוד 61 לפסק הדין, סעיף 42).

14. באשר לחששות שהובעו מפני שימוש יתר, בכלים אשר מקנה חוק נתוני תקשורת, טברה כבי הנשיאה דאז, כי יש לפעול להארכת תוקפה של הוראת השעה, אשר חייבה דיווח לכנסת על יישומו של החוק, במשך תקופה של ארבע שנים מיום כניסתו של החוק לתוקף, ואולי אף להפוך אותה לקבועה.

כבי הנשיאה דאז ציינה, כי החשש משימוש יתר אינו קלוט מן האויר, וכי אם יחול שינוי בנקודת האיזון, באשר לשימוש אשר ייעשה בחוק נתוני תקשורת, הרי שהיא איננה שוללת את האפשרות, כי יהיה בידי העותרות או שכמותן לשוב ולפנות לבית המשפט בבקשת סעד.

"בנסיבות אלה, אין לעת הזאת מקום להתערבות מטעמנו בהיבטים הנוגעים ליישומו של החוק, ויש לקוות כי אף לא נאלץ להידרש אליהם בעתיד. עם זאת, לא נעלמה מעינינו העובדה כי חובת הדיווח לכנסת הקבועה בחוק נקבעה כהוראת שעה שתוקפה לארבע שנים בלבד מיום כניסתו לתוקף של החוק (ראו סעיף 14(ג) לחוק). נראה לנו, כי נוכח הקשיים המלווים את הליכי לידתו של החוק שאף המדינה לא חלקה עליהם, משך הזמן הנדרש להטמעת העקרונות המחייבים את פעולות הרשות, והחשיבות עליה עמדנו שבביקורת עקבית של הכנסת, יש מקום לפעול להארכת תוקפו של סעיף זה. יכול וראוי אף להופכו לקבוע. כמו כן, נזכיר שוב כי אין להתעלם מכך שהיבטים הנוגעים ליישומו של חוק יכול וישפיעו אף על בחינת מידתיותו, והחשש מפני שימוש יתר בכלים שמקנה החוק, במיוחד נוכח הגידול המשמעותי במספר הבקשות המוגשות, אינו קלוט מן האויר. לפיכך, ככל שבעתיד יחול שינוי בנקודת האיזון באשר לשימוש שיעשה בחוק, איננו שוללים את האפשרות כי יהיה בידי העותרות או שכמותן לשוב ולפנות לבית המשפט בבקשת סעד" (עמודים 49-50 לפסק הדין, סעיף 33).

דעת המיעוט (כבי' השופט חנן מלצר)

15. באותו פסק דין היתה גם דעת מיעוט, של כבי' השופט מלצר, לפיה, אין להפעיל את סעיף 4 לחוק, כאשר ההיתר מותבקש בנוגע לחסיון בעל מקצוע (דעה זו לא התקבלה בפסק הדין).

16. כבי' השופט מלצר הצביע בפסק דינו על הסכנה הטמונה בפגיעה בזכויות חוקתיות עקב הפעלתו של סעיף 4 לחוק, שכן ההיתר המנהלי ניתן על ידי קצין מוסמך, שנדרש לכך על ידי גוף מנהלי אחר (לעיתים באותו ארגון עצמו), מבלי צורך להצדיק את הטעמים למתן ההיתר, בפני רשות שופטת.

"בגדרי סעיף 4 לחוק איסוף נתוני תקשורת הותווה "מסלול" לקבלת היתר על פי החוק, השמור ל"מקרים דחופים". המאפיין הבולט ב"מסלול" זה הוא כי הגוף המאשר את הוצאת ההיתר אינו בית המשפט, אלא "קצין מוסמך", כהגדרתו בסעיף 1 לחוק איסוף נתוני תקשורת. הדעת נותנת – ואף הנשיאה מסכימה לכך – כי "מסלול מנהלי" שכזה כרוך בפגיעה גדולה יותר בזכויות חוקתיות מאשר ה"מסלול המשפטי", שכן ההיתר לקבלת נתוני תקשורת ניתן כאן על-ידי גוף מנהלי – הקצין המוסמך – המתבקש לעשות כן על-ידי גוף מנהלי אחר (לעיתים באותו ארגון עצמו של הקצין המוסמך), מבלי צורך להצדיק את הטעמים למתן ההיתר בפני הרשות השופטת" (עמוד 73 לפסק הדין, סעיף 15).

17. כבי' השופט מלצר ציין בפסק דינו, כי, לשיטתו, אין ליתן לנוהל המשטרתי, או להסכמת המדינה להפעיל את סעיף 4 לחוק באופן מצמצם, משקל מכריע, שכן "לא לעולם חוסין".

"כשלעצמי הנני סבור כי הן להסכמת המדינה והן לנוהל האמור – אין ליתן בהקשר זה משקל מכריע. אף שכיום המדינה מביעה את הסכמתה לדרך הפעלתו של סעיף 4 לחוק בדרך מצמצמת משהו – לא לעולם חוסין, ועל כל פנים הסכמה זו (והנוהל המבוסס עליה) איננה מהווה נתון חוקתי בעל משמעות, אלא יש בה, לכל היותר, כדי לשנות את המצב הנורמטיבי המנהלי. היא אף לוקה בחסר בכך שיש בה מעין חקיקת סתר אסורה." (עמוד 75 לפסק הדין, סעיף 18).

18. כבי' השופט מלצר ציין בפסק דינו שתי דרכים, שבהן המסלול המינהלי, גם לפי הנוהל המשטירתי, יכול לשמש ככלי לעקיפת החסיון העיתונאי:

דרך אחת תהא האשמתו של העיתונאי בביצוע עבירת פשע, בטענה שהעיתונאי מחזיק בידיו מידע סודי (שהתקבל מן המקור), וכך, באמצעות הנוהל המשטירתי, ללא צו שיפוטי, לקבל נתוני תקשורת, לרבות נתוני תעבורה (רשימת שיחות יוצאות ונכנסות), כלפי העיתונאי.

דרך שניה, אשר אינה מצריכה האשמתו של העיתונאי בביצוע עבירת פשע, תהא לבקש נתוני תקשורת אחרים (שאינם נתוני תעבורה), כלפי העיתונאי, וכך, באמצעות הנוהל המשטירתי, ללא צו שיפוטי, להסתייע בנתונים אלו, כדי לחשוף, או לעזור לחשוף, את המקור, שמסר מידע לעיתונאי.

"מסקנותי הנ"ל מקבלות חיזוק נוסף ביחס לחיסיון העיתונאי בשל אפיוני המיוחדים, עליהם עמדנו לעיל, זאת מאחר שהפרשנות שגובשה בנוהל המשטירתי ואומצה על-ידי הנשיאה – איננה נוגדת לכאורה גם את האפשרות שעיתונאי שנחשד בביצוע עבירה מסוג פשע (למשל: החזקת "מידע סודי", כמשמעו בסעיף 113(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977) – הרשויות יבקשו לפעול לגביו על פי סעיף 4 לחוק, או בדרך מינהלית אחרת, וכבר היו דברים מעולם (עיינו: נקדימון 274-276).

זאת ועוד – אחרת. במסגרת הניתוח עד כה התעלמתי מן העובדה שהתייחסותו של הנוהל המשטירתי למקרה של קבלת "היתר מנהלי" לאיסוף נתוני תקשורת הנוגעים לעיתונאי, מוגבלת רק לנתוני תעבורה (רשימת שיחות יוצאות ונכנסות) בלבד (ראו: סעיף 7(ב)(4) לנוהל האמור). הווה אומר על פני הדברים: אין כל מניעה לבקש נתוני תקשורת אחרים, גם כאשר העיתונאי איננו חשוד בעבירה מסוג "פשע", ברם עובדה זו לא מקבלת ביטוי בחוות דעתה של הנשיאה. נתון זה מצטרף לבעייתיות הראשונית, שעליה עמדתי לעיל, והוא אף מחריף אותה, שהרי גם נתוני תקשורת אחרים יכולים לפגוע בחסיון העיתונאי במידה שווה לנתוני תעבורה. לדוגמה, גם נתוני מיקום של ציוד תקשורת שנמצא בידי עיתונאי יכולים לחשוף, או לעזור לחשוף את המקור שממנו הגיע המידע החסוי (להבחנה בין נתוני מיקום לנתוני תעבורה, ראו: סעיף 1 לחוק איסוף נתוני תקשורת). בנושא זה מציין נקדימון כדלקמן:

"נראה לי, כי מצב דברים זה, בו החסיון העיתונאי בהקשר של נתוני תקשורת מוסדר בחלקו על-ידי הנחיות פנימיות של המשטרה – העשויות להשתנות מעת לעת שלא במסגרת תהליך ציבורי, והרשות עשויה לסטות מהן – ולא בחקיקה ראשית, אינו ראוי. לא זו אף זו, גם תוכן ההסדר שנקבע בהנחיות אינו מספק, שכן הוא מותיר פתח לעקיפת חסיון עיתונאי, ללא ביקורת שיפוטית שתאפשר להגן עליו, בנסיבות שבהן נטען כי העיתונאי הינו חשוד בעבירה נשוא החקירה, או קורבן לה, או כאשר נתוני התקשורת המבוקשים אינם נתוני תעבורה, אלא למשל נתוני מיקום המאפשרים לדעת היכן בדיק נמצאים הצדדים לתקשורת בין עיתונאי לבין מקור המידע" (ראו: שם, עמוד 277; ההדגשה לא במקור – ח"מ).

דברים נכוחים אלה יפיס לענייננו דומיני כי הם מסכמים בצורה נאותה גם את עמדתי במכלול". (עמודים 81-80 לפסק הדין, סעיף 23).

19. לסיכום: הן דעת הרוב והן דעת המיעוט הביעו בבג"צ 3809/08 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משטרת ישראל ואח' (פורסם בנבו, ניתן ביום 28.5.2012), את חששותיהם מאופן השימוש אשר ייעשה על ידי הרשות, בסעיף 4 לחוק, ומפני ניצולו של הכלי האמור לצורך עקיפת החסיון של העיתונאי.

באשר לפרשנות סעיף 4 לחוק, נקבע:

"בכל הנוגע לפרשנות סעיף 4 לחוק, הוחלט בדעת רוב חברי ההרכב כאמור בפסק-דינה של הנשיאה (בדימ') ד' ביניש, כי ניתן להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף זה גם בנסיבות בהן נתוני התקשורת מתבקשים מ"בעל מקצוע", והכל בכפוף למגבלות וסייגים שפורטו בפסק הדין. זאת, בניגוד לדעתו החולקת של השופט ח' מלצר שסבר כי לא ניתן להשתמש בסמכות הקבועה בסעיף 4 לצורך קבלת היתר לפי החוק בעניינו של "בעל מקצוע".
(עמוד 83 לפסק הדין)

ד. פניית העותרת

20. ביום 14.6.2015 פנתה העותרת, באמצעות בא כוחה, אל הממונה על חוק חופש המידע במשטרת ישראל, בבקשה על פי חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן: "חוק חופש המידע").

העותרת ביקשה לקבל את המידע הבא:

1. מידע לגבי מספר הבקשות שהוגשו לקצינים מוסמכים ומספר ההיתרים שאושרו על ידי הקצינים המוסמכים על פי סעיף 4 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- נתוני תקשורת), התשס"ח 2007 (להלן: "החוק"), בארבע שנים האחרונות (2012-2015).

2. מידע לגבי כמות ההיתרים שניתנו לפי סעיף 4 לחוק, לקבלת נתוני תקשורת של עיתונאים ואנשי תקשורת.

3. הנוהל המשטרתי 03.344.306, המסדיר את פעילות המשטרה לעניין החוק.

העתק ממכתב ב"כ העותרת מיום 14.6.2015 מצ"ב כנספח 1.

21. ביום 4.11.2015 הודיע עו"ד יניב המי, בשם הממונה על חופש המידע, במכתב ששלח לב"כ העותרת, כי הוחלט להיענות לבקשתה, באופן חלקי.

העתק ממכתב עו"ד יניב המי, בשם הממונה על חופש המידע, מיום 4.11.2015 מצ"ב כנספח 2.

22. במענה לסעיף 1 לבקשת העותרת נמסר, כי מספר הבקשות שהוגשו לקצינים מוסמכים על פי סעיף 4 לחוק בארבע השנים האחרונות היה כדלקמן:

2012"	3899
2013	4481
2014	6425
2015	3691 (עד 30.6.15)

עוד נטען במכתב, כי הכלי האמור משמש את המשטרה בעיקר למטרת הצלת חיי אדם, וכי מימוש הסמכות נעשה באופן מוקפד, מבוקר ומושכל, כאשר לאורך השנים, לצד התמורות שחלו בשוק התקשורת ובצריכת שירותי תקשורת, ניכרת הטמעה והפנמה מתמדת של חשיבות ויעילות הכלי בעבודת המערכים המבצעיים והחקירתיים.

23. במענה לסעיף 2 לבקשת העותרת נמסר, כי "אין ברשות משטרת פילוח ו/או ריכוז של הנתונים. יצוין כי לא בכל תיק יש את המידע, ייתכן שבחלק מהתיקים קיים המידע, אולם מענה לשאלתך זו טעון בדיקה פרטנית ידנית של אלפי תיקים, דבר הכרוך בהשקעת משאבים בלתי סבירה".

בקשת העותרת נדחתה, בנימוק שלפי סעיף 18(1) לחוק חופש המידע, רשות ציבורית רשאית לדחות בקשה למידע, שעה שהטיפול בה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה.

24. במענה לסעיף 3 לבקשת העותרת נמסר, כי מדובר "בנוהל שלא הותר לעיון הציבור בשל החשש לפגיעה בפעולות האכיפה של משטרת ישראל".

בקשת העותרת נדחתה, בנימוק שלפי סעיף 9(ב)(8) לחוק חופש המידע, רשות ציבורית העוסקת באכיפת החוק אינה חייבת למסור מידע אם גילוי עולל לגרום לפגיעה בפעולות האכיפה שלה, אך צוין, כי "יחד עם זאת, על-מנת שנוכל לשקול באם קיימת אפשרות למסירת מידע חלקי על אף הפטור בחוק, נבקש לקבל פירוט אודות הצורך ועניינך במידע ובמהות המידע הנדרש מתוך הנוהל".

ה. טענות העותרת

1. ה. יש להורות למשיבים למסור את המידע ביחס למספר ההיתרים שאושרו על ידי קצינים מוסמכים לפי סעיף 4 לחוק

25. העותרת טוען, כי יש להורות למשיבים למסור את המידע, ביחס למספר ההיתרים שאושרו על ידי הקצינים המוסמכים, על פי סעיף 4 לחוק נתוני תקשורת, בארבע השנים האחרונות, וזאת בשל כל אחד מן הטעמים הבאים וממשקלם המצטבר כאחד:

26. ראשית, במכתב עו"ד יניב המי מיום 4.11.15 ניתנה תשובה רק ביחס למספר הבקשות שהוגשו לקצינים המוסמכים. לא ניתנה תשובה ביחס למספר ההיתרים שאושרו על ידי הקצינים המוסמכים, וגם לא הוצג שום נימוק לאי מסירת מידע זה. די בכך על מנת לקבל את העתירה בענין זה.

27. שנית, הצורך בקבלת נתונים ביחס למספר ההיתרים שאושרו הינו ברור מאליו, שכן בלעדיו לא ניתן לעמוד על היחס הקיים בין מספר הבקשות שהוגשו לבין מספר ההיתרים שאושרו, ובין היתר, ללמוד, האם כל בקשה המוגשת לקצין מוסמך מאושרת על ידו (100% אישור).

הנתון של מספר ההיתרים שאושרו הינו נתון מינימלי, ההכרחי על מנת לבחון את פעילות המשטרה, בנוגע לאופן הפעלתו של המסלול המינהלי, שבסעיף 4 לחוק, והאם ההיתרים אכן ניתנו רק במקרים קיצוניים, במשורה, כפי הפרשנות שנקבעה על ידי בית המשפט העליון בפסק דינו.

28. שלישית, בסעיף 14 לחוק נתוני תקשורת נקבעה הוראת שעה, בדבר מתן דיווח על שימושו של החוק, כאשר דיווח זה יכלול, בין היתר, גם את "מספר הבקשות שהוגשו לפי סעיף 4 ומספר ההיתרים שניתנו לפי הסעיף האמור, לרבות המטרה שלשמה ניתן ההיתר" (סעיף 14(א)(2) לחוק).

אומנם מדובר בהוראת שעה, שתוקפה חלף, אך יש בכך כדי ללמד על החשיבות והצורך שראה המחוקק בעצמו בקבלת דיווח, הן ביחס למספר הבקשות שהוגשו, והן ביחס למספר ההיתרים שאושרו, על פי סעיף 4 לחוק. גם מטעם זה, על המשיבים למסור את הנתונים הללו לעותרת.

29. רביעית, מבדיקת העותרת עולה, לכאורה, כי הוראת השעה שבסעיף 14 לחוק נתוני תקשורת, לא קויימה, שכן נמסר לכנסת רק דיווח מאוחד על הבקשות וההיתרים שאושרו, שאינו מאפשר לדעת, האם היו בקשות נוספות שהוגשו אך לא אושרו, או, שמא כל הבקשות שהוגשו אושרו (100% אישור):

29.1. כך, בדיווח לכנסת של השר לבטחון פנים משנת 2009 נכתב, כי: "מספר הבקשות וההיתרים המינהליים שאושרו ע"י קצין מוסמך במקרים דחופים עפ"י סעיף 4 לחוק: 2031", מבלי להפריד, כנדרש בהוראת השעה, בין מספר הבקשות שהוגשו לבין מספר ההיתרים שאושרו.

העתק מן הדיווח לכנסת של השר לבטחון פנים משנת 2009 מצ"ב כנסתפח 3.

29.2. כך, בדיווח לכנסת של השר לבטחון פנים משנת 2010 נכתב, כי: "מספר הבקשות וההיתרים המינהליים שאושרו ע"י קצין מוסמך במקרים דחופים עפ"י סעיף 4 לחוק: 3039", מבלי להפריד, כנדרש בהוראת השעה, בין מספר הבקשות שהוגשו לבין מספר ההיתרים שאושרו.

העתק מן הדיווח לכנסת של השר לבטחון פנים משנת 2010 מצ"ב כנסת 4.

29.3. כך, בדיווח לכנסת של השר לבטחון פנים משנת 2012 נכתב, כי "מספר הבקשות וההיתרים המינהליים שאושרו ע"י קצין מוסמך במקרים דחופים עפ"י סעיף 4 לחוק: 3481", מבלי להפריד, כנדרש בהוראת השעה, בין מספר הבקשות שהוגשו לבין מספר ההיתרים שאושרו.

העתק מן הדיווח לכנסת של השר לבטחון פנים משנת 2012 מצ"ב כנסת 5.

30. לנוכח אי קיום הוראת השעה, בסעיף 14 לחוק, המחייבת הפרדה, במסגרת הדיווח לכנסת, בין מספר הבקשות שהוגשו לבין מספר ההיתרים שאושרו, מתעצם ומתחדד, עוד יותר, הצורך בקבלת מספר ההיתרים שאושרו, על פי סעיף 4 לחוק, בארבע השנים האחרונות.

31. חמישית, מן הדיווחים דלעיל לכנסת של השר לבטחון פנים, עולה מגמה ברורה של עליה, עם השנים, בכמות הבקשות וההיתרים המינהליים, אשר ניתנו על פי סעיף 4 לחוק (2031; 3039; 3481).

ממכתב עו"ד יניב הני מיום 4.11.15 אף עולה כי מגמת העליה בכמות הבקשות נמשכת, וביתר שאת (שנת 2012 - 3899; שנת 2013 - 4481; שנת 2014 - 6425), עד כדי כך, שסכום הבקשות שכבר הוגשו עד לסוף מחצית שנת 2015 (3691), זהה כמעט לסכום הבקשות שהוגשו בכל שנת 2012 (3899).

גם מטעם זה ברור, כי על המשיבים לספק את הנתונים המבוקשים לעותרת.

32. שישית, את תגובת המשיבים, המתייחסת למספר הבקשות שהוגשו בלבד, בארבע השנים האחרונות, ניתן, לכאורה, להסביר במספר הסברים: האחד, כי כל הבקשות שהוגשו אושרו (100% אישור); השני, כי לא הועברו אל המשיבים נתונים על בקשות שלא אושרו; השלישי, כי אין ברשות המשיבים דרך אפקטיבית לאתר בקשות שהוגשו ולא אושרו; ועוד.

לכל הסבר אפשרי שכזה יש חשיבות, וכמובן, גם השלכות, כאשר באים לבחון את אופן יישומו של החוק על ידי המשטרה. דא עקא, שהמשיבים לא מסרו שום הסבר, ובמצב קיצוני שכזה בוודאי ובוודאי שהעותרת זכאית לקבל את המידע המבוקש על ידה.

33. שביעית, הטענה במכתב עו"ד יניב המי מיום 4.11.15, כי מימוש הסמכות נעשה באופן מוקפד, מבוקר ומושכל, אינה עולה בקנה אחד, בכל הכבוד, עם אי מסירת המידע המבוקש לעותרת, אודות כמות ההיתרים שניתנו על ידי קצינים מוסמכים, ומהווה, בשלעצמה, נימוק טוב למתן המידע המבוקש, וזאת, בין היתר, על מנת לברר מה טיבו של אותו מימוש סמכות "מוקפד, מבוקר ומושכל", כנטען.

2.ה. יש להורות למשיבים למסור את המידע ביחס לכמות ההיתרים שניתנו לפי סעיף 4 לחוק לקבלת נתוני תקשורת של עיתונאים ואנשי תקשורת

34. העותרת טוען, כי יש להורות למשיבים למסור את המידע, ביחס לכמות ההיתרים שניתנו לפי סעיף 4 לחוק לקבלת נתוני תקשורת של עיתונאים ואנשי תקשורת, וזאת בשל כל אחד מן הטעמים הבאים וממשקלם המצטבר כאחד:

35. ראשית, בית המשפט העליון בחר לא להתערב בהוראת סעיף 4 לחוק נתוני תקשורת, לנוכח הפרשנות הראויה של הסעיף, וההסדר, שבא לידי ביטוי בנוהל המשטרה.

"...בשים לב לתכלית לה נועד סעיף 4, ההכרה בחשיבותם של מקרים בהם צורך דחוף יכול להצדיק פגיעה בחסיונות בעלי מקצוע, והפגיעה המצומצמת ממילא הנגרמת בחסיונות אלה מקבלת הנתונים שמתיר החוק, נראה לנו כי ההסדר המופיע בסעיף 4 כפי נוסחו, בשנים לב לפרשנותו הראויה, המחייבת לתת את הדעת לסוגיית חסיונותיהם של בעלי מקצוע ולהיבטים נוספים כאמור לעיל, אינו מחייב הגבלה חקיקתית נוספת של סמכות הרשות בהקשר זה. הסדר זה, שבא לידי ביטוי גם בנוהל המשטרה, מבטא איפוא לשיטתנו את נקודת האיזון הראויה שבין הגנה על הזכות לפרטיות לבין

הצורך הדחוף העולה לעיתים בהשגת נתוני תקשורת, וככזה מצאנו כי הוא מקיים את מבחני המידתיות".
(עמ' 42, סעיף 27 לפסק הדין).

טענת המשיבים, כי אין ברשות המשטרה פילוח ואו ריכוז של הנתונים, כמו גם טענת הנוספת, כי ייתכן שבחלק מהתיקים קיים המידע, מצביעה על כך, שהמשיבה איננה מנהלת כל מעקב, פיקוח ובקרה (ודאי לא מעקב, פיקוח ובקרה נאותים), אחר אופן השימוש בהוראת סעיף 4 להוראת החוק, ביחס לעיתונאים; משמיטה את הקרקע מתחת לטענת המדינה, כי תפעל על פי הנוהל המשטרתי, בהתאם לפרשנות הראויה של בית המשפט העליון, כיצד ליישם את סעיף 4 לחוק, ביחס לעיתונאים.

ברי, כי בהעדר נתונים בסיסיים, אודות כמות ההיתרים שניתנו ביחס לעיתונאים, לא ניתן לדעת האם אכן נעשה שימוש בנזל המשטרתי לגבי עיתונאים, רק בנסיבות חריגות, שבהן לא ניתן בשל הדחיפות הנובעת מהן, לפנות לבית משפט לקבלת צו שיפוטי, והאם המשטרה עוקפת את החסיון העיתונאי, באחת משתי הדרכים שצוינו על ידי כב' השופט חנן מלצר, בדעת המיעוט שבפסק הדין (קרי, האשמת העיתונאי בביצוע עבירת פשע, או בקשה לקבלת נתוני תקשורת שאינם נתוני תעבורה, לגבי העיתונאי).

בנסיבות אלו, אף ניתן, למעשה, לתקוף מחדש את חוקתיות הוראת סעיף 4 לחוק נתוני תקשורת, בהתאם לאפשרות שניתנה במפורש לעותרים, בפסק הדין בפרשת האגודה לזכויות האזרח, על ידי בית המשפט העליון, לפיה, **"ככל שבעתיד יחול שינוי בנקודת האיזון באשר לשימוש שיעשה בחוק, איננו שוללים את האפשרות כי יהיה בידי העותרות או שכמותן לשוב ולפנות לבית המשפט בבקשת סעד"**.

די בטעם זה על מנת לקבל את העתירה בענין זה.

36. שנית, סעיף 118) לחוק חופש המידע, המאפשר לרשות לדחות בקשה לקבלת מידע אשר הטיפול בה **מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה**, אשר עליו ניסו המשיבים להישען, אינו חל כלל בענייננו, ממספר טעמים עיקריים:

37. הטעם הראשון הוא שציון העובדה, כי מדובר בעיתונאי, אשר לגביו מבוקשת בקשה, על פי סעיף 4 לחוק נתוני תקשורת, במסגרת הפעילות השוטפת של המשטרה, אינו מצריך עבודה רבה, ואינו גוזל משאבים מיוחדים, ובוודאי שלא בא על חשבון משאבים אחרים, שהרי הדבר אמור להיעשות **ממילא, לצורך הפעלת שיקול הדעת של הקצין המוסמך**, אם להתיר את הבקשה, או לא.

38. הטעם השני הוא **שבפועל**, בתקופה שבו הוראת השעה, על פי סעיף 14 לחוק נתוני תקשורת היתה בתוקפה, היתה קיימת הנחיה למשטרה לדווח על בקשות שהוגשו ביחס לבעלי מקצוע, כך שאמור היה להיות ברשות המדינה מידע, גם ביחס לבקשות שהוגשו כלפי עיתונאים.

38.1. כך, במכתב שעניינו **"דיווח משלים אודות נתוני תקשורת"** מיום 20.9.10 נכתב:

"במהלך חודש אפריל 2010, התנהל דיון בפני יו"ר וחברי ועדת חוק ומשפט בנוגע לדיווח השנתי הראשון לפי חוק נתוני תקשורת. יו"ר הוועד הנחה את המשטרה להציג בפני הוועדה את מספר הבקשות שהוגשו בנוגע לבעלי מקצוע. בעקבות ההנחיה, הונחו כלל יחידות השטח לדווח על סוג בקשות, כאמור. בכל הנוגע לפרק הזמן הנ"ל ועד לסוף תקופת הדיווח לא הועברו למטה הארצי כל נתונים אודות בקשות שהוגשו בנוגע לבעלי מקצוע".

העתק ממכתב משה ברקת לרמ"ט השר לבטחון פנים מיום 20.9.2010 מצ"ב כנספח 6.

38.2. בנוסף לכך, בדיווח לכנסת של השר לבטחון פנים משנת 2012 (נספח 5 לעתירה) נכתב:

10. **בהתאם להנחיית יו"ר ועדת החוקה נתבקשנו לציין בדו"ח השנתי את מספר היתרים לגבי מי שחל לגביו חיסיון ע"פ דין – סה"כ 28 היתרים"**.

די בכך על מנת לשמוט את הקרקע מתחת לטענת הקצאת משאבים בלתי סבירה, כביכול.

39. הטעם השלישי הוא שסף חוסר הסבירות, הנדרש, על פי סעיף 8 (1) לחוק חופש המידע נקבע כבר, במסגרת פסיקה של בית המשפט העליון, בקיומה של "הכבדה ממשית" על הרשות במילוי משימתה העיקרית עקב הקצאת המשאבים. בענייננו, אין כל הכבדה ממשית שכזו.

"כדי להצדיק חיסוי מידע לפי סעיף 8(1) לחוק על הרשות להוכיח כי הטיפול בבקשה אכן מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה. סף חוסר הסבירות נקבע בקיומה של הכבדה ממשית על הרשות במילוי משימתה העיקרית עקב הקצאת המשאבים. כפי שקבעה חברתי המשנה לנשיא בעע"מ 2398/08 מדינת ישראל נ' אליצור סגל, פס' 29 לפסק הדין [פורסם בנבו] (19.06.11): "הכבדה ממשית שהיא בעלת זיקה להקצאת המשאבים עשויה לבוא לידי ביטוי בשיבוש סדר העדיפויות של הרשות המינהלית באופן המחייב אותה להסיט משאב קיים ממשימתו העיקרית למשימה אחרת" [הדגשה במקור]. ושוב יוטעם כי החוק שם דגש על זכות האזרח לקבל מידע מרשויות ציבוריות, ויש להיזהר מדחיקת זכות זו לפינה מפני טענת הכבדה מפי רשות שכבר עמוסה לעיפה. הסבירות נבחנת, בין היתר, לאור האינטרס הציבורי בקבלת המידע לעומת הצורך לאפשר לרשות למלא את תפקידה ביעילות לטובת הכלל (הצעת חוק חופש המידע, התשנ"ז-1997, ה"ח 2630, 402; (להלן: הצעת החוק)), וביחס למשאבים הקיימים של הרשות. לכן ניתן לקבוע כי מסירת המידע תביא להקצאה בלתי סבירה של משאבים בשני מצבים: האחד כאשר היקף הדרישה כה רחב עד כי הקצאת המשאבים היא בגדר "הדבר מדבר בעדו". האחר, כאשר הרשות מציגה נתונים עובדתיים לבסס את עמדתה. נדמה כי בעידן הדיגיטאלי המקל עד מאוד על אחסון חומר והעברתו ראוי בכל מקרה כי הרשות תציג תשתית עובדתית מסוימת לבסס טענה על פי סעיף 8(1) לחוק".

עמ 7744/10 המוסד לביטוח לאומי נ' עו"ד יפית מנגל (פורסם בנבו, ניתן ביום 15.11.12)

בענייננו, אין מדובר בהיקף דרישה כה רחב, עד כי הקצאת משאבים היא בגדר הדבר מדבר בעצמו, והרשות גם לא הציגה נתונים עובדתיים לבסס את עמדתה, כך שיש לדחות את טענת המשיבים.

40. שלישית, המסקנה הלכאורית, לפיה, לאורך מספר שנים, שום גורם אינו בודק ואינו מפקח על כמות ההיתרים שניתנו ביחס לעיתונאים, הינה בגדר ממצא מטריד ביותר, ואם המדינה לא עשתה זאת, עד כה, אין בכך כדי לפטור אותה לאסוף את הנתונים, לצורך מסירתם לעותרת, וביצוע הפיקוח לעתיד.

המענה שנתקבל מן המשיבה אף מעלה את חשש, כי ביישום הוראות סעיף 4 לחוק נתוני תקשורת על ידי המשטרה, חל טשטוש של ייחודיות מקצוע העיתונאי, שלגביו ניתן להפעיל את ההיתר המינהלי רק כאשר אין הוא החשוד בעבירה או הקורבן, וגם מטעם זה יש לקבל את המידע המבוקש.

3. ה. יש להורות למשיבים למסור לעותרת את הנוהל המשטירתי

41. העותרת טוען, כי יש להורות למשיבים למסור את הנוהל המשטירתי (שמספרו 03.344.306), וזאת בשל כל אחד מן הטעמים הבאים וממשקלם המצטבר כאחד:

42. ראשית, על המשיבים היה למסור לעותרת את הנוהל העיתונאי, כפי שעשתה זאת כבר המדינה, עת מסרה את הנוהל המשטירתי לעיון בית המשפט העליון, בהליך בפרשת האגודה לזכויות האזרח:

"כאמור לעיל, ביום 16.2.2009 העבירה המדינה לעיוננו את הנוהל המשטירתי המסדיר את השימוש בחוק כפי שגובש בעקבות כניסת החוק לתוקפו. הנוהל מבוסס על הוראות סעיף 4(ו) לחוק הקובע כי "המפקח הכללי... יקבע הוראות לעניין סעיף זה, לרבות אופן מתן ההיתר... ורשאי הוא לקבוע הוראות שונות בהתאם לנימוקים למתן ההיתר ולנסיבות שבהן ניתן". הנוהל מוסיף על החוק דגשים והבהרות, ובשתי נקודות משמעותיות הוא מצמצם את שיקול הדעת המוענק בחוק לקצין המוסמך. כך, בעניין השיקולים שעל הקצין המוסמך לבחון בטרם יאשר קבלת נתוני תקשורת ללא צו שיפוטי, משווה הנוהל בין אלה ובין השיקולים שעל הקצין לבחון בטרם יפנה לקבלת צו שיפוטי ומוסיף בכך שיקולים נוספים על קיומו של הצורך הדחוף למנוע עבירה, לגלות את מבצעה או להציל חיי אדם. בין

שיקולים אלה מצויים גם סוג נתון התקשורת המבוקש, חומרת העבירה ומידת הפגיעה במי שאינם חשודים.

לעניין בעלי מקצוע, מבחין הנוהל בין עיתונאים לבעלי מקצוע אחרים, המוגדרים בנוהל: עורך דין, רופא, עובד סוציאלי, כהן דת, פסיכולוג, שר בממשלה וחבר כנסת. בנוגע לקבלת נתוני תקשורת באופן דחוף לגבי בעלי מקצוע, קובע הנוהל כי: "אם המנוי הוא בעל מקצוע, יש לקחת זאת בחשבון באופן מיוחד ולערוך את האיזון הנדרש בין אפשרות הפגיעה בחיסיון של בעל המקצוע לעומת התועלת שעשוי (כך במקור - ד' ב') להיות לנתוני התקשורת באותו תיק חקירה בשים לב לחומרת העבירה, נסיבות ביצועה, האפשרות שנתוני התקשורת אכן יביאו לגילוי האמת וחשיפת העבריינים" (סעיף 7ב(4) לנוהל). לעניין עיתונאים נקבע בנוהל הסדר מצמצם יותר הקובע כי "ככל שידוע כי המנוי הוא עיתונאי, שאינו החשוד בעבירה ואינו הקורבן, לא יאשר הקצין המוסמך קבלת נתוני תקשורת מסוג נתוני תעבורה (רשימת שיחות יוצאות וכנסות) לגביו".

43. שנית, העותרת זכאית לדעת האם הנוהל המשטרתי, נשוא פסק הדין בפרשת האגודה לזכויות האזרח, תוקן ואו שונה, במהלך השנים שחלפו מאז פסק הדין, לרבות ביתס לאופן ישומו של סעיף 4 לחוק בכלל, ובנוגע לעיתונאים בפרט, ולאחוז בידה את העותק העדכני, שעל פיו אמורה לפעול המשטרה.

44. שלישית, אין שום הצדקה למניעת מסירת חלק כלשהו מן הנוהל העיתונאי לידי העותרת. אם וככל שהמשיבים סברו, כי יש במידע מסויים מתוך הנוהל כדי לפגוע בפעולות האכיפה, אזי ניתן לבצע השחרות ואו מחיקות של קטעים מתוך הנוהל המשטרתי, והשחרות/מחיקות אלו אכן היו מתבררות כמוצדקות לגופו של ענין, העותרת לא היתה מתנגדת לכך.

הסירוב למסור העתק מחלק כלשהו מהנוהל המשטרתי הינו שימוש בלתי ראוי ובלתי סביר בסמכות, ופוגע לא רק בעותרת, אלא בכלל ציבור העיתונאים, באשר אינו מאפשר לבחון את אופן פעולת המשטרה בעניינם, ויוצר קרקע נוחה לפגיעה בלתי מוצדקת בזכויותיהם ובזכויות בעלי החסיון.

45. רביעית, הנימוק, על פי סעיף 9(ב)(8) לחוק חופש המידע, לפיו רשות ציבורית העוסקת באכיפת החוק אינה חייבת למסור מידע אם גילוי עולול לגרום לפגיעה בפעולות האכיפה שלה, אינו מתקיים במקרה דנן, שהרי לא מתקיימת סכנה ברורה לכך שהגילוי יביא לפגיעה קשה ורצינית בפעילות האכיפה, ובפרט, כאשר המשטרה אמורה להימצא תחת פיקוח ובקרה על פעילות האכיפה שלה.

"הגישה הראויה היא זו שלפיה לא תגלה הרשות מידע לציבור רק נוכח סכנה ברורה לכך, שהגילוי יביא לפגיעה קשה ורצינית בפעולות הנזכרות בסעיף".

פרופ' זאב סגל, הזכות לדעת באור חוק חופש המידע, עמ' 217.

46. חמישית, הדברים שצויינו במכתב עו"ד יניב המי מיום 4.11.15, לפיהם, "יחד עם זאת, על-מנת שנוכל לשקול באם קיימת אפשרות למסירת מידע חלקי על אף הפטור בחוק, נבקש לקבל פירוט אודות הצורך ועניינך במידע ובמהות המידע הנדרש מתוך הנוהל", אינם עולים בקנה אחד עם סעיף 11 לחוק חופש המידע, הקובע, כי:

"היה המידע המבוקש מידע אשר הרשות הציבורית רשאית או חייבת שלא למסרו כאמור בסעיף 9, וניתן לגלות את המידע, ללא הקצאת משאבים בלתי סבירה או הכבדה ניכרת על פעולתה של הרשות, תוך השמטת פרטים, תוך עריכת שינויים או תוך התניית תנאים בדבר דרך קבלת המידע והשימוש בו, תמסור הרשות את המידע בהשמטות, בשינויים או בתנאים המחויבים, לפי הענין; נעשו השמטות או שינויים כאמור, תציין זאת הרשות, אלא אם כן אין לגלות עובדה זו, מהטעמים המפורטים בסעיף 9(א)(1)".

הנה כי כן, לאור הוראת סעיף 11 לחוק חופש המידע, היה על המשיבים, למצער, למסור את הנוהל המשטירתי, עם השמטת פרטים, תוך עריכת שינויים או בתנאים המחייבים, ללא צורך בהפניית דרישה מקדימה למתן פירוט מצידה של העותרת, ביחס לצורך ולענין במידע ובמהות המידע הנדרש.

הצורך והענין במידע ובמהות המידע הנדרש מתוך הנוהל עולים, מאליהם, מעצם היותה של הפונה בבקשה לקבלת מידע, הוצאת עתון הארץ בע"מ, אשר הינה המוציאה לאור של עתוני "הארץ" ודה מרקר, בדפוס ובמדיה דיגיטלית. העותרת, אשר פועלת בתחום העיתונות, מממשת, הלכה למעשה, את חופש הביטוי, מזה עשרות בשנים, והאינטרסים שלה בקבלת המידע מוכרים וידועים היטב למשיבים, ולא הצריכו כל פירוט נוסף מצד העותרת.

לעותרת צורך ועניין ברור בנוהל המשטירתי, על מנת לבחון את אופן יישומו של חוק נתוני תקשורת בכלל, ובנוגע לסוגיית החסיון העיתונאי ודרך הטיפול המשטירתי ביחס לעיתונאים, בפרט.

47. שישית, ולהשלמת הטיעון, תפנה העותרת להוראת סעיף 6 (א) לחוק חופש המידע, אשר קובעת, כי **"רשות ציבורית תעמיד לעיון הציבור את ההנחיות המינהליות הכתובות שעל פיהן היא פועלת ושיש להן נגיעה או חשיבות לציבור"** (סעיף 6 כפוף להוראת סעיף 9 לחוק חופש המידע).

העותרת טען, כי מן הראוי להחיל על הנוהל המשטירתי (בכפוף למחיקות/השחרות, אם יתבררו כמוצדקות) את הוראת סעיף 6 (א) לחוק חופש המידע, לנוכח הנגיעה ו/או החשיבות לציבור, ולמצער, כי יש בהוראת חוק זו כדי לתמוך בטענות העותרת, בדרישתה לקבלת הנוהל המשטירתי.

1. עניינה של העותרת בנושא העתירה ובמידע המבוקש בה

48. סעיף 1 לחוק חופש המידע קובע כי לכל אזרח ישראלי או תושב הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית בהתאם להוראות החוק. בית המשפט העליון קבע, כי:

"הנחת המוצא של חוק חופש המידע היא כי חומר המצוי בידי הרשות – חובה על הרשות לגלותו לציבור, וממלא לעיתונות המשמשת "זרוע ארוכה" של הציבור לעניין זה".

עמ' 6013/04 מדינת ישראל - משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פורסם בנבו, ניתן ביום 2.1.06.

49. מעמדה של העותרת, הוצאת עתון הארץ בע"מ, ועניינה במידע המבוקש נגזרים מעיסוקה רב השנים, מזכות הציבור לדעת, ועקרונות יסוד של חופש ביטוי במדינה דמוקרטית. העותרת מוציאה לאור מספר עיתונים ואתרי תוכן, בדפוס ובדיגיטל ומעסיקה עשרות רבות של עיתונאים ועורכים, הנזקקים באופן שוטף למידע ולזרימת אינפורמציה, כדי לשמש בתפקידה הציבורי לספק את זכות הדיבור לדעת, המהווה עוגן מרכזי לערכים הדמוקרטיים של המדינה. חלק נכבד מן המידע מגיע ממקורות, חלקם חסויים, שבהעדרם ספק אם העיתונות יכולה היתה למלא את תפקידה כראוי.

50. העותרת ממלאת תפקיד חשוב של דיווח חדשותי לציבור הרחב, ואמצעי התקשורת שברשותה משמשים, בין היתר, במה להחלפת דעות, הבעת ביקורת וקיום שיח ציבורי בסוגיות מרכזיות בחברה הישראלית, ומכאן, בין היתר, גם החשיבות הרבה בקבלת המידע המבוקש.

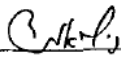
2. הענין הציבורי שבגילוי המידע המבוקש עדיף וגובר על הטעם לדחיית איזו מבקשותיה של העותרת

51. סעיף 17 (ד) לחוק חופש המידע קובע, כי **"על אף הוראות סעיף 9 רשאי בית המשפט להורות על מתן מידע מבוקש, כולו או חלקו ובתנאים שיקבע, אם לדעתו הענין הציבורי בגילוי המידע, עדיף וגובר על הטעם לדחיית הבקשה, ובלבד שגילוי המידע אינו אסור על פי דין"**.

52. העותרת תטען, כי הענין הציבורי בגילוי המידע, אשר לא נמסר לה על ידי המשיבים, עדיף וגובר על הטעם לדחיית איזו מבקשותיה על ידי המשיבים, וכי גילוי המידע המבוקש אינו אסור על פי דין.
- טענה זו של העותרת נטענת על ידה, מטעמי זהירות, ביחס לכל הבקשות נשוא עתירה זו, אף שהמשיבים טענו להוראת סעיף 9 לחוק חופש המידע, רק ביחס לנוהל המשטרה.
53. העותרת תטען, כי המידע המבוקש הינו מידע שיש בפרסומו **ענין ציבורי מובהק**, והדברים עולים, למעשה, מאליהם, מפסיקתו של בית המשפט העליון בפרשת האגודה לזכויות האזרח.
54. העותרת תטען, כי לציבור הרחב, לעיתונאים ולעותרת עצמה יש **זכות, ענין ואינטרס לגיטימיים וברורים לקבל את המידע המבוקש בעתירה זו, בין היתר, על מנת לבקר ולפקח על פעילותה של המשטרה, ואופן יישומו של החוק.**
55. לעותרת זכות מוקנית שעוגנה בחלכת האגודה לזכויות האזרח, לשוב ולעתור לבג"ץ למקרה שיתברר כי חוק "האח הגדול", כפי שחששו רבים, אכן פוגע בפסקת ההגבלה. המידע המבוקש בעתירה הוא נדבך חיוני בבחינת חוקיות החוק הנ"ל ומידתיותו.
56. העותרת תטען, כי גם מכח **עקרונות יסוד של גילוי ושקיפות**, העומדים ביסודו של חוק חופש המידע ולתכליתו, יש להורות על קבלת המידע המבוקש.
57. העותרת תטען, כי המשיבים לא שקלו, ולמצער, לא שקלו כראוי, את "**הענין הציבורי שבגילוי המידע מטעמים של שמירה על ... בטיחותו**" של הציבור, על פי סעיף 10 לחוק חופש המידע.
- העותרת תוסיף ותטען, כי המשיבים לא שקלו, ולמצער, לא שקלו כראוי, את האפשרות לגלות את המידע המבוקש, תוך "**השמטת השמטת פרטים, תוך עריכת שינויים או תוך התניית תנאים בדבר דרך קבלת המידע והשימוש בו**" על פי סעיף 11 לחוק חופש המידע.
- יפים לענין זה דבריו של בית המשפט העליון בפרשת משרד התחבורה:
- "על המערערת לשקול תמיד גילוי מלא או חלקי של המידע, ועליה הנטל להראות כי מניעת העיון בכל מקרה ומקרה, מוצדקת היא. ככל שאינטרס הציבור במידע בולט יותר, כך נדרשת המערערת להעמיד נימוק משכנע יותר לחיסויו. מקום בו הדבר אפשרי, על הרשות לסמן ב"עפרון כחול" את החלקים שלא ניתן לגלותם, ולפרסם את היתר. אמצעים חשובים בהקשר זה, שיש לשקלם, הם פרסום תמצית ממצה והשמטת שמות".**
- עמ 6013/04 מדינת ישראל - משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פורסם בנבו, ניתן ביום 2.1.06.
58. העותרת תוסיף ותטען, כי עמדת המשיבים עומדת בניגוד לתכליתם ו/או פרשנותם של חוק חופש המידע ו/או חוק נתוני תקשורת, כפי שנקבעו בהלכה הפסוקה.
59. העותרת תוסיף ותטען, כי **במאזן האינטרסים** הכף נוטה, באופן מובהק, לטובת העותרת. לא ייגרם כל נזק למשיבים, אם לא ימסרו את המידע המבוקש, בעוד שסירוב למתן המידע יחסום את האפשרות לבדוק אם המשטרה מקיימת את הנוהל, על פי פרשנותו הראויה, כפי שקבע בית המשפט העליון.
- ח. סוף דבר**
60. לבית המשפט הנכבד מוקנית הסמכות העניינית על פי סעיף 17 (א) לחוק חופש המידע, תשנ"ח-1988, סעיף 5 ופרט 2 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, תש"ס-2000, והסמכות המקומית על פי תקנה 2(א) לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין) תשס"א-2000.

61. לפיכך מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה, ולהורות על מסירת המידע המבוקש לעותרת.
62. לתלפין, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מסירת המידע המבוקש, באופן חלקי ואו בסייגים ואו בתנאים, בהתאם לסעיף 11 ואו סעיף 17 (ד) לחוק חופש המידע ואו על פי סמכותו הטבועה, כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון ולצורך.
63. לעתירה זו מצורף תצהירו של מר גידי וייץ, עורך תחקירים בעיתון הארץ, לתמיכה בעובדותיה.
64. אשר על כן, ולאור המפורט לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לעתירה, כמפורט בראשה.

אלון נדב, עו"ד

זאב ליאונד, עו"ד

זאב ליאונד ושות', עו"ד
ב"כ העותרת

תצהיר מטעם העותרת

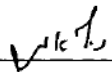
אני החתום מטה, גידי וייץ, נושא ת.ז. מס' 32274862, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה לאמור:

1. אני עיתונאי, מזה שנים רבות, הנמצא בקשר שוטף עם מקורות עיתונאיים בכלל, ומקורות חסויים בפרט, ומשמש כיום בתפקיד עורך תחקירים בעיתון הארץ, המוצא לאור על ידי העותרת, הוצאת עיתון הארץ בע"מ, ומוסמך לעשות תצהירי זה מטעמה, בתמיכה לעתירה מנהלית בבית המשפט המחוזי מרכז בלוד.
2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בעתירה ולאומות האמור בה.
3. האמור בסעיפים 1-3, 20-24, 49-50 שבעתירה הוא בידיעתי האישית.
4. האמור בסעיפים 8, 29, 31, 38 שבעתירה הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונתי. המקור לידיעתי ולאמונתי הוא בדיקה שערכה העותרת.
5. האמור ביתר הסעיפים שבעתירה הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונתי. המקור לידיעתי ולאמונתי הוא ייעוץ משפטי שקיבלתי.
6. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

 גידי וייץ

אישור

אני הח"מ, עו"ד זאב ליאונד, מרח' יהודה הלוי 23 תל אביב, מאשר בזה כי ביום 15.12.13 הופיע בפני גידי (גדעון) וייץ, נושא ת.ז. מס' 32274862, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

 זאב ליאונד, עו"ד
 מס' רשיון 8135

תוכן נספחים

עמ'	תוכן נספח	מס' נספח
18	העתק ממכתב ב"כ העותרת מיום 14.6.2015	1
20	העתק ממכתב עו"ד יניב המי, בשם הממונה על חופש המידע, מיום 4.11.2015	2
23	העתק מן הדיווח לכנסת של השר לבטחון פנים משנת 2009	3
28	העתק מן הדיווח לכנסת של השר לבטחון פנים משנת 2010	4
35	העתק מן הדיווח לכנסת של השר לבטחון פנים משנת 2012	5
44	העתק ממכתב משה ברקת לרמ"ט השר לבטחון פנים מיום 20.9.2010	6

17
נספח 1

העתק ממכתב ב"כ העותרת מיום

14.6.2015

עמ' 18

2

ZEEV LIOND & CO.

זאב ליאונד ושות'

Advocates & Notary

עורכי דין ונוטריון

Zeev Liond Notary
Menahem Weizman
Dor Liond
Alon Nadav
Lior Vignanski
Reut Cohen-Amir
Asaf Skarbnik

מגדל דיסקונט, רח' יהודה הלוי 23, ת.ד. 29765, תל אביב 6129701
טל: (03-5170885) פקס: 03-5170885
Discount Tower, 23 Yehuda Halevi St., P.O.B. 29765, Tel Aviv 6129701, Israel
Tel: (972)-3-5170881, Fax: (972)-3-5170885
main@zliond.com, www.zliond.com

זאב ליאונד
מנחם ויצמן
דור ליאונד
אלון נדב
ליאור ויגנסקי
רעות כהן-עמיר
אסף סקרבניק

14 ביוני 2015

לכבוד
עו"ד לימור בר נתן
הממונה על חוק חופש המידע
משטרת ישראל
רח' הרצל 91, בניין קריית הממשלה
71230 רמלה

בפקס: 02-5898823

ג.נ.

הנדון: בקשה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח 1998 – מידע על היתרים לקבלת נתוני תקשורת
לפי סעיף 4 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- נתוני תקשורת), התשס"ח 2007

בשם מרשתנו, חוצאת עתון הארץ בע"מ, הרינו לפנות אליך בבקשה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח 1998 לקבלת המידע הבא:

1. מידע לגבי מספר הבקשות שחוגשו לקצינים מוסמכים ומספר ההיתרים שאושרו על ידי הקצינים המוסמכים על פי סעיף 4 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- נתוני תקשורת), התשס"ח 2007 (להלן: "החוק"), בארבע שנים האחרונות (2012-2015).
2. מידע לגבי כמות ההיתרים שניתנו לפי סעיף 4 לחוק, לקבלת נתוני תקשורת של עיתונאים ואנשי תקשורת.
3. הנוהל המשטרתי 03.344.306, המסדיר את פעילות המשטרה לעניין החוק.

תשלום אגרה בסך 20 ₪ על הגשת בקשה זו יבוצע לאחר העברת שובר התשלום על ידכם.

בברכה
זאב ליאונד, עו"ד

זאב ליאונד ושות'
עורכי דין ונוטריון

נספח 2

העתק ממכתב עו"ד יניב המי, בשם
הממונה על חופש המידע, מיום

4.11.2015

עמ' 20

מטרת ישראל

Israel Police

מט"ר / לשכת סמפ"ל

היחידה הארצית לביקורת ותלונות הציבור

היחידה לתלונות הציבור

רח' הרצל 91, קריית הממשלה, רמלה 72130 טל: 08-9189436 פקס: 02-5898823
E-mail: tlunot@police.gov.il

- בלמס -

כ"ב חשון תשע"ו
4 נובמבר 2015
סימוכין: 119430815
מס' תיק ית"צ: 18345
מס' תיק פניות: 3702

פקס 03-5170885 ובדואר

לכבוד
מר זאב לאוניד, עו"ץ
רח' יהודה הלוי 27
ת.ד. 29763 תל-אביב 6129701

ח.י.
שלום רב,

הנדון: בקשת חופש מידע 3702 אודות נתונים ונוהל בדבר היתרים לקבלת נתוני תקשורת
בסימוכין ל: פנייתך מיום 14.06.2015

1. בפנייתך שבסימוכין ביקשת לקבל לידך מידע אודות היתרים לקבלת נתוני תקשורת עפ"י סעיף 4 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – טעוני תקשורת), התשס"ח-2007 (להלן: "החוק").
2. לאחר שעיינו בבקשתך למידע החלטנו להיענות לה באופן חלקי, על-פי הפירוט שלהלן:
א. **במענה לסעיף 1 לבקשתך –**
להלן מס' הבקשות שהוגשו לקצינים מוסמכים עפ"י סעיף 4 לחוק בארבע השנים האחרונות:

2012 - 3899

2013 - 4481

2014 - 6425

2015 - 3691 (עד 30.6.15)

נציין, כי כלי זה משמש את המשטרה בעיקר למטרת הצלת חי אדם. מימוש הסמכות נעשה באופן מוקפד מבוקר ומושקל, כאשר לאורך השנים, לצד התמורות שחלו בשוק התקשורת ובצריכת שרותי תקשורת, ניכרת הטמעה והפגמת מתמדת של חשיבות ויעילות הכלי בעבודת המערכים המבצעיים והחקירתיים.

עמוד 1 מתוך 2

כתובתנו באתר:

www.police.gov.il

מט"ר / לשכת סמפל"ל

היחידה הארצית לביקורת ותלונות הציבור

היחידה לתלונות הציבור

רח' הרצל 91, קריית הממשלה, רמלה 72130 טל: 08-9189436 פקס: 02-5898823
E-mail: tiunot@police.gov.il

ב. במענה לסעיף 2 לבקשתך -

בכל הנוגע למספר ההיתרים לפי סעיף 4 לחוק לקבלת נתוני תקשורת של עיתונאים ואנשי תקשורת, אין ברשות משטרת פילוח ואו ריכוז של הנתונים. יצוין כי לא בכל תיק יש את המידע, ייתכן שבחלק מהתיקים קיים המידע, אולם מענה לשאלתך זו טעון בדיקה פרטנית ידנית של אלפי תיקים, דבר חרוך בהשקעת משאבים בלתי סבירה. על-כן, אנו דוחים בקשתך למידע ככל הנוגע לכמות ההיתרים, כאמור בסעיף 1)8 לחוק חופש המידע, התשנ"ט-1998, הקובע כי רשות ציבורית רשאית לדחות בקשה למידע שעה שהטיפול בה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה.

ג. במענה לסעיף 3 לבקשתך -

באשר לנוהל 03.344.306, המדובר בנוהל שלא הותר לעיון הציבור בשל החשש לפגיעה בפעולות האכיפה של משטרת ישראל. לעניין זה, הנך מופנה אל סעיף 9(ב)8(ב) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק"), הקובע כי רשות ציבורית העוסקת באכיפת החוק אינה חייבת למסור מידע אם גילויו עלול לגרום לפגיעה בפעולות האכיפה שלה. יחד עם זאת, על-מנת שנוכל לשקול באם קיימת אפשרות למסירת מידע חלקי על אף הפטור בחוק, נבקש לקבל פירוט אודות הצורך וענייך במידע ובמהות המידע הנדרש מונח הנוהל.

3. מובא לידיעתך כי הנך רשאי לעתור כנגד החלטה זו אל ביהמ"ש המחוזי מרכז בלוד, בשבתו כביהמ"ש לעניינים מנהליים, תוך 45 יום ממועד קבלת הודעה זו.

4. לשירותך.

בברכה,

עו"ד יניב המי, **פקד**
ב/ הממונה על חופש המידע
ק/ היחידה לתלונות הציבור

נספח 3

העתק מן הדיווח לכנסת של השר
לבטחון פנים משנת 2009

עמ' 23

השר לביטחון הפנים

י"ג בתשרי, התש"ע
01 אוקטובר 2009
03739309

לכבוד
ח"כ דוד רותם
י"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת
כנסת ישראל
ירושלים

שלום רב,

הנדון: דיווח לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - נתוני תקשורת),
התשס"ח-2007

בהתאם להוראות סעיף 14 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - נתוני תקשורת), התשס"ח-2007 (להלן - החוק), הריני מעביר בזאת לוועדת חוקה, חוק ומשפט של הכנסת דיווח שנתי על יישומו של החוק, כנדרש, כפי שחועבר אלי על ידי המפקח הכללי של משטרת ישראל.

בברכה,
ח"כ צחק אהרונוביץ'
השר לביטחון הפנים

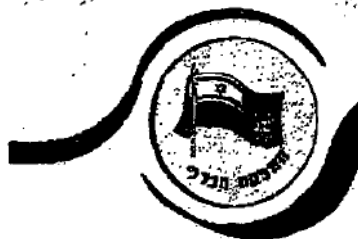
העתקים: שר המשפטים
מפכ"ל משטרת ישראל

ש
699

ישראל

משרד

טלפון: 025428100
פקס: 025428118
יום רביעי כ"ז אלול תשס"ט
16 ספטמבר, 2009
חמ/01 - 2/256775 (מ)

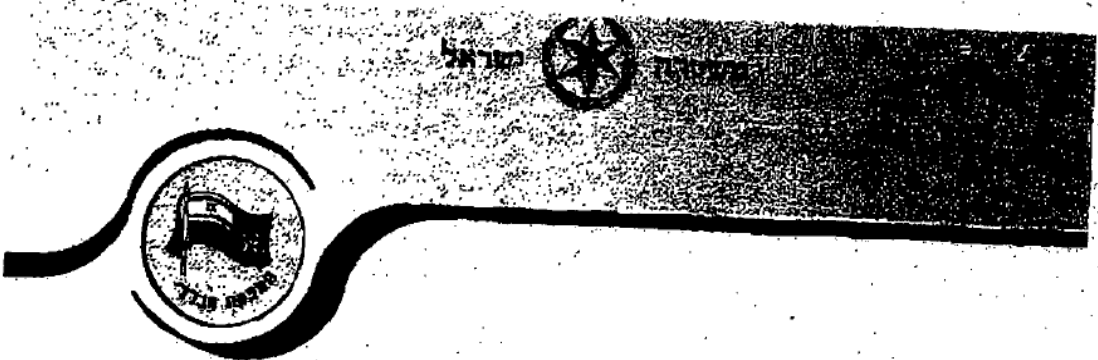
לכבוד:
השר לביטחון פנים
תהייב יצחק אהרונוביץ'

שלום רב,

המדון: דיווח שנתי לכנסת עפ"י חוק נתוני תקשורת

1. מלל

- א. סעי' 14 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-נתוני תקשורת) התשס"ח-2007 (להלן: החוק) קובע כי השר לביטחון פנים יעביר לוועדת החוקה מדי שנה דיווח על יישומו של החוק.
- ב. במסמך זה יפורטו הנתונים המבוקשים בתניי הסעיפים של סעיף 14.
- ג. התקופה הנסקרת היא 27/6/08 עד 30/06/09.
- 2. מספר הבקשות שהוגשו ע"י משרד ישראל ואושרו בצווי ביניים עפ"י סעיף 3 לחוק-9603 בקשות.
- 3. המטרות שבשלב הוגשו הבקשות עפ"י סעיף 3 לחוק -
 - (1) הצלת חיי אדם - 252.
 - (2) גילוי עבריינים וחקירת עבירות - 9227.
 - (3) תילוט רכוש - 124.
- 4. סוגי העבירות שבשלב הוגשו הבקשות עפ"י סעיף 3 לחוק -
 - (1) אלימות ופגיעות גוף - 3177.

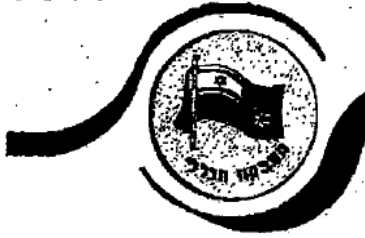
- (2) עבירות רכוש - 2769
 - (3) סדר ציבורי/ סדר חברתי - 1835
 - (4) מרמה והונאה - 582
 - (5) עבירות סמים - 1326
 - (6) עבירות מין - 246
 - (7) אמלית וביטחון המדינה - 416
- הערה: בחלק מהצווים צוינו מספר עבירות ולכן מספר העבירות גדול יותר ממספר הצווים.

5. סוגי נתוני התקשורת שהוגזר לקבלם עפ"י הצו -

- (1) נתוני מגוי - 14636
 - (2) נתוני תעבורה - 15108
 - (3) נתוני מיקום - 6884
6. סיק הזמן שלגביו ניתן הצו -
- א. היסטורי -
 - (1) עד 24 שעות - 2600
 - (2) עד שבוע - 2319
 - (3) עד שבועיים - 656
 - (4) עד חודש (30 יום) - 2044
 - (5) עד שלושה חודשים - 1309
 - (6) עד שישה חודשים - 367
 - (7) מעל שישה חודשים - 250

ב. עתידני -

- (1) עד 24 שעות - 193
- (2) עד שבוע - 81

3 עד שבועיים - 46

4 עד חודש (30 יום) - 437

7. מספר הבקשות וההיתרים המינהלים שאושרו ע"י קצין מוסמך במקרים דחופים עפ"י

סעיף 4 לחוק: 2031

8. המטרות שלשמן נהגו והיתר המנהלי עפ"י סעיף 4 לחוק:

א. לצורך הצלת חיי אדם - 1513.

ב. לצורך מניעת עבירה מסוג פשע וגילוי מבצעה של עבירה - 518.

9. בכל הנוגע לדיווח אודות הפעולות המבוצעות במאגר נתוני זיהוי (תקשורת) - מאז אושרו התקנות, פועלת משטרת ישראל בהליך מאוף של הקמת המאגר. פעולת הקמת המאגר הינה מורכבת מאז ומושקעים בה משאבים רבים של הנדרמים המבצעיים והנדרמים הטכנולוגיים. מתקיים שיתוף פעולה מול מפעילות התקשורת לקראת העברת קבצי הפוטונים. במקביל, פועלת מחלקת הסיניתג' יחד עם מניס לפיתוח נוהלי עבודה, הגדרת מודשויות ומנגנוני רישום, בקרה ופיקוח לניהול המאגר עפ"י דרישות החוק.
10. כיום משטרת ישראל משלמת כ-12 מליון ₪ בשנה עבור קבלת נתוני תקשורת.
11. לערוך והמשך טיפול מול הכנסת בהתאם לחוק.

ב ב ר כ ה

דח"י כחן,
המפקח

רב-ניצב
הכללי

נספח 4

העתק מן הדיווח לכנסת של השר
לבטחון פנים משנת 2010

עמ' 28

השר לביטחון הפנים

א' באלול, התש"ע
11 אוגוסט 2007
סימוכין - 03515710

לכבוד
ח"כ דוד רוזנס
יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת
כנסת ישראל
ירושלים

שלום רב,

הנדון: דיווח לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - נתוני תקשורת),
התשס"ח - 2007

בהתאם להוראות סעיף 14 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - נתוני תקשורת), התשס"ח-2007 (להלן - החוק), הריני מעביר בזאת לוועדת חוקה, חוק ומשפט של הכנסת דיווח שנתי על יישומו של החוק, כנדרש, כפי שהועבר אלי על ידי המפקח הכללי של משטרת ישראל.

בברכה

ח"כ יצחק אהרונוביץ'
השר לביטחון הפנים

העתקים: שר המשפטים
מפכ"ל משטרת ישראל

- בלמס -

טלפון: 02-5428100
פקס: 02-5428118
י"ח באג, התשי"ע
29 יולי 2010
סימוכין לשכ"מ: 37051310

לכבוד:
השר לביטחון פנים
ח"כ יצחק אהרונוביץ

שלום רב,

הנדון: דיווח שנתי לכנסת עפ"י חוק נתוני תקשורת

1. כללי
 - א. סעי' 14 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-נתוני תקשורת) התשס"ח-2007 (להלן: החוק) קובע כי השר לביטחון פנים יעביר לוועדת החוקה מדי שנה דיווח על יישומו של החוק.
 - ב. במסמך זה יפורטו הנתונים המבוקשים בתנאי הסעיפים של סעיף 14 לחוק.
 - ג. התקופה הנסקרת היא 01/7/09 עד 30/06/10.
2. מספר הבקשות שהוגשו ע"י משטרת ישראל ואושרו בצווי בימ"ש עפ"י סעיף 3 לחוק-14133 בקשות.
3. המטרות אשר בשלן הוגשו הבקשות עפ"י סעיף 3 לחוק -
 - (1) הצלת חיי אדם - 185.
 - (2) גילוי עבריינים וחקירת עבירות - 13946.
 - (3) חילוט רכוש - 2.
4. סוגי העבירות אשר בשלן הוגשו הבקשות עפ"י סעיף 3 לחוק (ראו נספח א). יצוין, כי אחוז עבירות הפשע מכלל העבירות שבגינן התבקשו נתוני תקשורת לפי סעיף 3 הינו 71%.
5. סוגי נתוני התקשורת שהותר לקבלם עפ"י הצו -
 - (1) נתוני מנוי - 30855
 - (2) נתוני תעבורה - 26968
 - (3) נתוני מיקום - 10835

ישראל

משטרת

6. פרק הזמן שלגביו ניתן הצו -
א. היסטורי -

- 1) עד 24 שעות - 2488
- 2) עד שבוע - 4130
- 3) עד שבועיים - 2147
- 4) עד חודש (30 יום) - 4385
- 5) עד שלושה חודשים - 3043
- 6) עד שישה חודשים - 1215
- 7) מעל שישה חודשים - 888

ב. עתידי -

- 1) עד 24 שעות - 34
- 2) עד שבוע - 191
- 3) עד שבועיים - 200
- 4) עד חודש (30 יום) - 1340

7. מספר הבקשות וההיתרים המינהלים שאושרו ע"י קצין מוסמך במקרים דחופים עפ"י סעיף 4 לחוק: 3039

8. המטרות שלשמן ניתן ההיתר המנהלי עפ"י סעיף 4 לחוק:

- א. לצורך הצלת חיי אדם - 2192
- ב. לצורך מניעת עבירה מסוג פשע וגילוי מבצעה של עבירה - 847

9. בכל הנוגע לנושא עלות החזר ההוצאות לפי סעיף 10 לחוק - במהלך שנה זו, הושם דגש לקדם את תהליך קביעת הצו לקביעת מנגנון החזר ההוצאות הסבירות ע"י משרד התקשורת. נערכו ישיבות במשרד התקשורת ביחד עם נציגי המפעילות כדי לנסות לגבש את הנוסחה המתאימה שתגדיר את מנגנון החישוב הקבוע. משטרת ישראל שילמה כ- 16 מיליון ₪ למפעילות עבור העברת נתוני תקשורת לתקופת הדיווח האמורה.

10. לעדכון והמשך טיפולך מול הכנסת בהתאם לחוק.

בברכה,

רב-ניצב
הכללי

דודי כהן,
המפקח

ישראל

משטרת

ספח א' - סוגי העבירות שבמשלך הוגשו הבקשות עפ"י סעי' 3 לחוק.

268	פשע	אונס
10	פשע	אחריות לחסר ישע, התעללות בקטין או בחסר ישע
971	עוון	איומים
4	פשע	איסור אחזקת סכין/אגרוף
203	פשע	אלמ"ב
593	פשע	אמ"ח
29	פשע	בטחון המדינה
2	פשע	בעילת קטין
1	פשע	בעילה שלא בהסכמה
19	פשע	בריחה ממשמורת חוקית
267	עוון	גניבה
84	פשע	גניבה חקלאית
72	פשע	גניבה מרכב או פירוק רכב
349	פשע	גניבת רכב
35	עוון	גרימת מוות ברשלנות
65	פשע	דקירה
7	פשע	הדחה בחקירה
263	פשע	הונאה
1	עוון	הזנות השמירה על כלי ירייה וחומרים מסוכנים
1024	עוון	הטרדה
79	פשע	הטרדה מינית
6	עוון	הטרדת עד
36	פשע	היזק בדרך לרכוש
125	פשע	הלבנת חוץ
10	עוון	הסגת גבול
7	עוון	השעת שבתים
1	עוון	הסעה נכלי תחבורה מסוכן
2	פשע	הסתה לגזענות ואלימות
3	עוון	העלבת עובד ציבור
5	עוון	הפרעה לשלום הציבור
2	עוון	הפרעה לשוטף במילוי תפקידו
33	עוון	הפרת הוראה חוקית
532	עוון	הצתה
20	עוון	הריגה

ישראל

הגנה

3	עוון	השחתת פני מקרקעין
38	עוון	השחתת רכוש, גרימת נזק
2	פשע	השכרת מקום לשם זנות
1	פשע	השמדת ראיות
5	עוון	התאבדות והתקלות אסורות
20	עוון	התחזות כאדם אחר
6	עוון	התחזות כעובד ציבור
200	עוון	זיוף
10	פשע	זיוף שטר כסף
1	עוון	זילות בית המשפט
153	פשע	חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות
162	פשע	חברות בארגון פשיעה
147	פשע	חטיפה
134	פשע	יריית באזון מטרים
		כניסה והתפרצות למקום מגורים או תמילה או ממנו התפרצות לבגלן או מבנין שאינו מקום מגורים
1390	פשע	לקיחת מתן שוחד
241	פשע	מטען חבלה, פעילות חבלנית עינת
26	פשע	מעשי פזירות ורשלנות
2	עוון	מעשים מגונים
95	עוון	מרימה והפרת אמונים
98	פשע	משחקים אסורים, הגרלות והימורים
28	עוון	ניסיון הונאה/התאבדות
5	עוון	ניסיון לחבל בזומר נפץ
192	פשע	ניסיון לרצח
361	פשע	סחיטה באיומים
372	פשע	סחר בבני אדם
20	פשע	סחר וייבוא סמים
1581	פשע	סיכון חיי אדם במזיד בעולם ותחבורה
56	פשע	סרסרות למעשי זנות
6	פשע	עבירות בשירות הציבור וכלפיו
22	פשע	עבירות מוחשב
199	עוון	עבירות מין
26	פשע	עבירות רכב
235	פשע	עברייני נמלט
30	פשע	עזיבת סותרות
4	פשע	עדות שקר
6	פשע	פגיעה בפרטיות
11	עוון	פגיעה ברגשי דת ומסורת
1	עוון	

ישראל

משטרת

12	עון	פגיעות בגוף
4	עון	פרסום והצגת תועבה
157	עון	קבלת דבר במרמה
6	פשע	קבלת נכסים שהושגו בפשע/עון
121	פשע	קשירת קשר לביצוע פשע
1	פשע	ריגול
812	פשע	רצח
243	פשע	שבליד
40	עון	שהיה בלתי חוקית
801	פשע	שוד
370	פשע	שוד מזויין
17	עון	שיבוש עשיית משפט
12	עון	שימוש בכלי נשק שלא כחוק
2	עון	שימוש לרעה בכח המשרה
2	פשע	שינוי זהות רכב
103	פשע	תאונת פגע וברח
258	עון	תקיפה
13	עון	תקיפת שוטרי

נספח 5

העתק מן הדיווח לכנסת של השר
לבטחון פנים משנת 2012

עמ' 35

השר לביטחון הפנים

י"ב באב, התשע"ב
31 יולי 2012
06224312

לכבוד
ח"כ דוד רותם
יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת
כנסת ישראל
ירושלים

שלום רב,

הנדון: דיווח לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- נתוני תקשורת),
התשס"ח-2007

בהתאם להוראות סעיף 14 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- נתוני תקשורת), התשס"ח-2007 (להלן- החוק), הריני מעביר בזאת לוועדת חוקה, חוק ומשפט של הכנסת דיווח שנתי על יישומו של החוק, כנדרש, כפי שהועבר אלי על ידי המפקח הכללי של משטרת ישראל.

בברכה,
ח"כ יצחק אהרונוביץ'
השר לביטחון הפנים

העתק: פרופ' יעקב נאמן, שר המשפטים
רניצ' יוחנן דנינו, מפכ"ל משטרת ישראל

המטה
 האגף לחקירות ולמודיעין
 מחלקת סיווג
 טלפון: 02-5429245
 פקס: 02-5898756
 ב"ד בהמ"ד ושע"מ
 17 ביולי 2012
 שימוכין: 67754212

משרתת ישראל
 המטה הארצי
 24-07-2012
 אגף לחקירות ולמודיעין
 מס' כנס: 530211

ר' אח"מ
 מפק"ל
 רח"ט מודיעין
 רח"ט חקירות
 יועמ"ש המשטרה

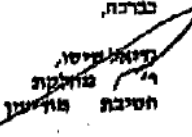
הודעה
דיווח שנתי לועדת חוק וחקיקה ומשטח כותמים לחוק נתוני תקשורת - לתקופת שבין יולי 2011 עד יוני 2012.

1. בלוי

- א. סעיף 14 לחוק סדר הדיון הפלילי (סמכויות אכיפה-נתוני תקשורת) התשס"ח - 2007 (להלן: החוק) קובע כי השר לביטחון פנים יעביר לועדת החוקה מדי שנה דיווח על יישומו של החוק.
- ב. במסמך זה יפורטו הנתונים המבוקשים בתני הסעיפים של סעיף 14 לחוק.
 1. התקופה הנסקרת היא 1.7.2011-30.6.2012.
 2. מספר חקשות שהוגשו ע"י משטרת ישראל ואושרו בצווי בימ"ש עפ"י סעיף 3 לחוק - 17,597 חקשות (ראו נספח א').
 3. המטרות אשר בשלן הוגשו חקשות עפ"י סעיף 3 לחוק -
 - (1) חצלת חיי אדם - 285.
 - (2) גילוי עבריינים וחקירת עבירות - 17,309.
 - (3) חילוט רכוש - 0.

4. סוגי נתוני התקשורת שחותר לקבלם עפ"י חצו –
- (1) נתוני מגוי – 25955 .
 - (2) נתוני תעבורה – 22579 .
 - (3) נתוני מיקום – 8410 .
5. פרק הזמן שלגביו ניתן חצו –
- א. תיסטודי –
 - (1) עד 24 שעות – 1713
 - (2) עד שבוע – 3273
 - (3) עד שבועיים – 1592
 - (4) עד חודש (30 יום) – 4123
 - (5) עד שלשה חודשים – 3208 .
 - (6) עד שישה חודשים – 1195 .
 - (7) מעל שישה חודשים – 629 .
 - ב. ענדוי –
 - (1) עד 24 שעות – 15
 - (2) עד שבוע – 137
 - (3) עד שבועיים – 196
 - (4) עד חודש (30 יום) – 2145
6. מספר חקישות וההיתרים המינהליים שאושרו ע"י קצין מוסמך במקרים דחופים עפ"י סעיף 4 לחוק: 3481 .
7. חמטרות שלשמן ניתן החיתר המנחלי עפ"י סעיף 4 לחוק:
- א. לצורך חצלת חיי אדם – 2602 .
 - ב. לצורך מניעת עבירה מסוג פשע וגילוי מבצע של עבירה – 879 .
8. בכל הטגע לדיווח אדוות הפעולות המבוצעות במאגר נתוני זיהוי (תקשורת) – נציין כי במחלק השנה האחרונה הושלמו הפעולות לטובת תפקוד תת מאגר המניימ ונת מאגר נתוני האנטנות. בהתאם לתקנות סד"מ (סמכויות אכיפה- סוגי תקשורת) ומאגר נתוני זיהוי תקשורת התשס"ט-2008, הסגיק ר" אגף החקירות והמודיעין של המשטרה את מורשי הגישן במשטרה ומאו נעשת בני שימוש למטרות הצלת חיים, חקירת עבירות וגילוי עבריינים.

- 9. בכל הנוגע לנשוא עלות החזר החוצאות הסבירות למי סעיף 10 לחוק - בהתאם להחלטת הממשלה בסי 2037 מיום 15.7.2012 שילמח מיני בהוסגם לאסמכתאות שהגיתו את דעה סכום של כ- 6 משיית. עד כה, טרם תוקנו הותקנות לקביעת סגנון התשלום בהתאם לטעיף 10 לחוק.
- 10. בהתאם להנחיות וו"ר ועדת התוקה נתבקשנו לציין בדו"ח חשבוני את מספר היתרים לגבי מי שהל לגבין היסיון עייפ כל דין - סח"כ 28 היתרים.
- 11. ערכונד.

כברכה,
 ד"ר מרדכי יעקובי,
 מנהל תחום
 חטיבת מודיעין
 נצי"מ
 שגינס
 אח"מ

נספח א' - סוגי העבודות שבשלב הנושן הבקשות עפ"י סעי' 3 לחוק.

אזור	פועל	שעת
148	פועל	פועל
6	פועל	פועל
1048	עונ	פועל
272	פועל	פועל
596	פועל	פועל
21	פועל	פועל
20	פועל	פועל
16	פועל	פועל
9	פועל	פועל
1399	עונ	פועל
189	פועל	פועל
301	פועל	פועל
21	עונ	פועל
2	פועל	פועל
244	פועל	פועל
79	עונ	פועל
16	פועל	פועל
967	עונ	פועל
118	פועל	פועל
248	עונ	פועל
2	עונ	פועל
124	עונ	פועל
64	פועל	פועל
81	עונ	פועל
9	פועל	פועל
3	עונ	פועל
8	עונ	פועל
28	עונ	פועל
114	עונ	פועל
378	פועל	פועל
14	עונ	פועל
4	עונ	פועל
18	עונ	פועל
2	עונ	פועל
59	עונ	פועל
59	עונ	פועל
3	פועל	פועל
177	פועל	פועל
314	פועל	פועל
164	פועל	פועל
61	פועל	פועל
183	עונ	פועל
4	עונ	פועל
2564	פועל	פועל
33	פועל	פועל
61	פועל	פועל
2	עונ	פועל
128	עונ	פועל
16	פועל	פועל
42	עונ	פועל
24	עונ	פועל

119	פסע	גיסון לתקול בתוסר נפיץ
407	פסע	גיסון לדגם
279	פסע	נעדר
344	פסע	חתימה באישים
4	פסע	סתר רבני אדם
834	פסע	סתר בסמים
32	פסע	סילון ח"י אדם במזיד בנתיב תחבורת
1164	פסע	סמים
9	פסע	סוכרות ומעשי זנות
138	פסע	עבירות תושב
40	פסע	עבירות מזן
28	פסע	פגיעה בפרטיות
3	פסע	פגיעה ברמש דת ומסורת
4	פסע	פגיעות בנזק
2	פסע	פרסום והקצת חשבה
1	פסע	פרסום זריעות חובות
38	פסע	חבלות דבר במרמה
62	פסע	קבלת נכסים שחושבו במשע/עקב
214	פסע	קשירות קשר לביצוע פשע
2	פסע	ריוול
1378	פסע	רצח
634	פסע	שב"י
12	פסע	שהיה בלתי חוקית
872	פסע	שוד
210	פסע	עוד מזויין
23	פסע	שיבוש תהליכי משפט
9	פסע	שיבוש כולל קצת שלא יחזק
89	פסע	תאונת פגע וברח
138	פסע	תקיפה
26	פסע	תקיפת שוטרי

47

**מדינת ישראל
המשרד לביטחון הפנים**

לשכת הייעוץ המשותף
טל: 02-5428071/3
פקס: 02-5323596
ירושלים, ז' באב, התשע"ב
26 יולי 2012

כתובתנו באינטרנט: www.mops.gov.il
תק 18-90 סד"פ קבלת נתוני תקשורת - 06072012

לכבוד
מר יצחק אהרונוביץ'
השר לביטחון הפנים

שלום רב,

הנדון: דיווח שנתי לעניין חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה) - נתוני תקשורת), התשס"ח - 2007

1. סעיף 14 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - נתוני תקשורת), התשס"ח-2007, קובע כי:

"(א) השר לביטחון הפנים ... ידווח לוועדת החוקה, אחת לשנה, על יישומו של חוק זה; הדיווח יכלול, בין השאר, את כל אלה:

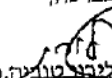
(1) מספר הבקשות שהוגשו לפי סעיף 3 ומספר הצווים שניתנו לפי הסעיף האמור לפי הסיווגים המפורטים בפסקאות משנה (א) עד (ה) שלהלן:

- (א) המטרה שבשלה הוגשה הבקשה, כאמור בסעיף 3(א);
- (ב) העבירה שבשלה הוגשה הבקשה;
- (ג) סוג נתוני התקשורת שהותר לקבלם על פי הצו;
- (ד) פרק הזמן שלגביו ניתן הצו לקבלת נתוני תקשורת;
- (ה) מספר הפעמים שבהן דן בית המשפט כאמור בסעיף 3(ה)(2);

**מדינת ישראל
המשרד לביטחון הפנים**

- (2) מספר הבקשות שהוגשו לפי סעיף 4 ומספר החיתרים שניתנו לפי הסעיף האמור, לרבות המטרה שלשמה ניתן החיתר;
- (3) הפעולות המבוצעות במאגר נתוני זיהוי (תקשורת) שתועדו כאמור בסעיף 7(ב) סיפה;
- (4) עלות החזר החוצאות לפי סעיף 10. "

- 2. בחתאם, העביר ממכ"ל המשטרה מכתב ובו מענה לתכני הדיווח בהם מחויב השר.
- 3. מצ"ב מכתב מטעם השר ליו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת אליו מצורף מכתב המפכ"ל האמור.
- 4. באם מקובל על השר אודה לתתימתו על המכתב מטעמו כמוצע.

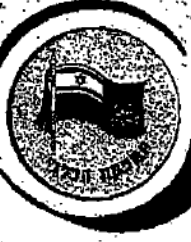
בברכה,

 לרבך טוויגה, מתמחה
 לשכת היועמ"ש

העתק:
 עו"ד יואל הזר - יועמ"ש המשרד
 עו"ד עודד ברוך - סגן יועמ"ש המשרד

נספח 6

העתק ממכתב משה ברקת לרמ"ט
השר לבטחון פנים מיום 20.9.2010

עמ' 44

לשכת השר לבטיחות הפנים
פכ"ל
0 3-10-2010
707.0410
ירושלים

- בלמ"ס -

טלפון: 02-5428100
פקס: 02-5428118
י"ב בתשרי, התשע"א
20 ספטמבר 2010
סימונין לשכ"מ: 55099810

לכבוד:
רמ"ס חשר לבטיחות פנים

הנדון: דיווח משלים אודות נתוני תקשורת
בסימונין ל: לשכ"מ 37051310 מתאריך 29.7.10

1. בהמשך לפניית העוזרת המשפטית של ועדת החוקה, נתבקשנו להשלים נתונים בנוגע לדיווח שנתי לפי חוק נתוני תקשורת שנמסר לוועדה בתאריך 29.7.2010, באשר למספר הבקשות הנוגעות לבעלי מקצוע. להלן הפרטים המרשימים:

- א. במהלך חודש אפריל 2010, התנהל דיון בפני יו"ר וחברי ועדת חוקה חוק ומשפט בנוגע לדיווח השנתי הראשון לפי חוק נתוני תקשורת. יו"ר הוועדה הנחה את המשטרה להציג בפני הוועדה את מספר הבקשות שהוגשו בנוגע לבעלי מקצוע. בעקבות ההנחיה, הונחו כלל יחידות השטח לדווח על סוג בקשות, כאמור. בכל הנוגע לפרק הזמן הנ"ל ועד לסוף תקופת הדיווח לא הועברו למטה הארצי כל נתונים אודות בקשות שהוגשו בנוגע לבעלי מקצוע.
- ב. עוד נוסיף כי בכל הנוגע לדיווח אודות הפעולות המבוצעות במאגר נתוני זיהוי (תקשורת), במהלך השנה נבנה המאגר באופן הדרגתי וטרם הושלמו כלל הפעולות הנדרשות לצורך תפקודו המלא, לרבות העברת חקבצים ע"י מספר ממעילות באופן מעודכן וכן אזורי כיסוי האתרים. לכן, באופן זמני, משרת המאגר רק מורשי גישה במטה הארצי ונעשה לצרכים השוטפים במטה הארצי ובמקרי הצורך ניתן תשירות ליחידות השטח אולם הוא לא הוקצה לתן לשימוש שוטף.

2. להמשך טיפולכם בהעברת הדיווח לוועדת החוקה אודה.

בברכה,

משה ברקת, נצי"מ
עוזר המפקח"ל

יפוי כח והרשאה

אני/ה הח"מ **הוצאת עתון הארץ בע"מ ח.פ. 510015449**

נותק/ים בזה יפוי כוח והרשאה לעורכי הדין זאב ליאונד ואו מנחם ויצמן ואו אלון נדב ואו ליאור וינגנסקי ואו דור ליאונד ואו רעות כהן ואו אסף סקרביניק ואו רועי נחום ואו עורכי דין נוספים ממושרד זאב ליאונד ושות', מרחי יהודה הלוי 23 תל-אביב, לכולם יחד ולכל אחד מהם לחוד, להיות בא/י כוח/מו ולהופיע בשמי/נו ולייצגנו/נו

בפני בית המשפט המחוזי מרכז בלוד

בנוגע ל-עתירה מינהלית כנגד המשטרה והממונה על יישום חוק חופש המידע במשטרת ישראל

ובכל הערערים, ערעורים שכנגד, בקשות רשות ערעור, דיון מחדש, דיון נוסף, התנגדויות ואו משפט חוזר בענין זה, עם זאת לחתום ולהגיש בשמי(נו) כל מיני תובענות, תביעות, עתירות, בקשות, לרבות בקשות לבית המשפט הגבוה לצדק, כתבי טענות, סיכומים בכתב, הזמנות, התראות, קובלנות פליליות, התנגדויות, כתבי הגנה, תביעות נגדיות, כתבי ערעור וערעור נגדי, בכל הדרגות עד הדרגה האחרונה ועד בכלל, ולהופיע בשמי(נו) לשם כך בפני כל בתי המשפט ואו בתי דין ואו טריבונלים שיפוטיים ואו טריבונלים מעין שיפוטיים ואו ועדות מעין שיפוטיות, ואו שופט חוקר ואו ועדות חקירה ואו ועדות בסמכות של ועדות חקירה ואו משרדי הוצאה לפועל ואו כל בורר או בוררים ואו מוסדות ממשלתיים ואו מקומיים ואו ציבוריים ואו פרטיים, לשלוח התראות פשיטת רגל ולבקש הכרזה על פשיטת רגל, ופירוק תאגידים, לגבות את סכום הפגיעה או כל סכום אחר בכל ענין מהעניינים הנ"ל, לרבות הוצאות בית משפט ושכר טרחת עורך דין, ולעשות את כל הפעולות הקשורות והנוגעות לעניינים אלו.

בא(נ) כוחי(נו) הנ"ל יהיה(ו) רשאי(ים), לפי ראות עיני(נו)הם(ם) בשמי(נו), להגן, להצטרף כצד שלישי, לצרף צדדים שלישיים, להשבע, לשמוע עדים, לקבל תצהירים ולהגישם, להכחיש כתבים, טענות, חתימות וחתימות, להתפשר על דעת עצמם, לקרוא ולהפסיק לגמרי או זמנית את ההליך המשפטי או לוותר עליו, כולו או מקצתו, לנהל את הענין לפי ראות עיני(נו)הם(ם), למסור את הענין לבוררות, למנות בורר, לחתום הסכמי בוררות, להזמין עדים, למנות מומחה(ים), לדרוש עיקולים וזמניים וסופיים או אחרים, להגיש המרצות, להשיב לשאלות, לגלות מסמכים ולהרשות עיון בהם, ליתן פרטים נוספים ולבקשתם, לחתום על קבלת כתבי בית דין וכל מסמך-משפטי אחר, לעשות את כל הפעולות ולנקוט בכל ההליכים לפי חוק ההוצאה לפועל והתקנות שהותקנו על פיו, לגבות ולקבל כספים המגיעים ליל(נו) בעתיד בקשר לנייל ולתת קבלות וכתבי שחרור, לעשות כל דבר ולנקוט בכל הליך על פי חוק סדר הדין הפלילי ותקנותיו, תקנות סדר הדין האזרחי וכל תקנות סדרי דין בבתי משפט ובבתי דין ובטריבונלים שיפוטיים קיימים כיום ושיהיו קיימים בעתיד, לענין בפרטיכלים, עדויות, מסמכים רפואיים ומסמכים כלשהם בבתי משפט, בתי דין, בטריבונלים שיפוטיים, ועדות חקירה, במשטרה, ובכל מוסד ואו גוף ואו אצל אדם כלשהו ולהעתיקם ואו לצלמם, לעשות את כל אורגן ההוצאות בקשר לענין הנ"ל שימצאו(נ) לנכון עבורי(נו) ועל חשבוננו(נו), ובכלל לעשות את כל אותן הפעולות שימצאו(נ) לנכון ולמתעיל בקשר לענין הנ"ל והח"מ לא יערער(ו) על מעשיו(הם) של מרשי(נו) הנ"ל או מעשי ממלא(נ) מקומו(ם) בתוקף יפוי כח והרשאה אלה, ובדרך כלל הנני(נו) מעניק(ים) בזה לבא(נ) כוחי(נו) הנ"ל את כל הסמכויות הניתנות למסירה על פי החוק לזאב כח בכל הנוגע לענין הנ"ל.

בא(נ) כוחי(נו) הנ"ל יהיה(ו) רשאי(ים) להופיע בשמי(נו) ולייצגני(נו) בפני רשם המקרקעין ופקידי ליטכות מקרקעין, לחתום בשמי(נו) ובמקומי(נו) על כל בקשה, הצהרה, תשריט ומסמכים אחרים למיניהם ולבצע בשמי(נו) כל עסקה דיספוזיציה המוכרת על ידי החוק, וליתן הצהרות, קבלות ואישורים ולקבל כל מסמך שאינו(ו) רשאי(ים) לקבלו על פי דין, וכן לייצגני(נו) ולהופיע בשמי(נו) בפני רשם החברות, רשם השותפויות, רשם האגודות השיתופיות ורשם העמותות ולחתום בשמי(נו) ובמקומי(נו) על כל בקשה ומסמך אחר בקשר לרישום גוף משפטי, לטפל ברישום או מחיקתו של כל גוף משפטי ולעשות כל פעולה לצורך רישומו, ולטפל בכל דבר הנוגע לו.

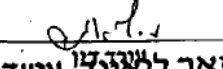
בא(נ) כוחי(נו) יהיו רשאים להופיע בשמי(נו) בכל הליך פלילי, ובכלל זה לכפור באישום ואו להודות בו, כולו או חלקו. לבא(נ) כוחי(נו) תהיה הזכות לקרוא מכל סכום כסף המגיע ושיגיע ליל(נו) לרבות הוצאות משפט שיפסקו לטובתי(נו), את שכר טרחתו(ם) והוצאותיו(הם) וכן לעכב תחת ידו(הם) כל סכום כסף המגיע ושיגיע ליל(נו) הנמצאים או שיימצאו תחת ידו(ים) עד לסילוק כל תביעה או תביעות שלו(הם) כלפי(נו) מכל סוג שהוא.

בא(נ) כוחי(נו) יהיה(ו) רשאי(ים) להעביר יפוי כח זה, כולו או מקצתו, לעורך דין או עורכי דין, לפי ראות עיני(נו)הם(ם), לפטר(ם) מפעם לפעם ולמנות אחרים(ם) תחתיו(ם) והנני(נו) מאשרים(ם) מראש את מעשיו ומעשי ממלא(נ) המקום שיעשו בתוקף יפוי כח זה.

ולראיה באתי(נו) על החתום, היום 17 לחודש 23 שנת 2015

הוצאת עתון הארץ בע"מ

הנני מאשר את החתימה הנ"ל.

זאב ליאונד, עו"ד
רישיון מס' 8135